

DRAUGAS

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY

Vol. LXXX Kaina 30 c.

TREČIADIENIS — WEDNESDAY, LIEPA — JULY 9, 1986

Nr. 132

LKB Kronika Nr. 70

„Mūsų tautai reikia ne veidmainių, bet šventų“

Kun. J. Zdebskis — didysis kovotojas už tiesą

(Tęsinys)

Nemažesnė žmonių minia į Rudaminos bažnyčią susirinko kovo 8 d., minint trisdešimtąją kun. J. Zdebsko mirties dieną. Jautriai į susirinkusius tikinčiuosius kalbėjo Alytaus parapijos vikaras kun. Antanas Gražulis: „Kun. J. Zdebskis — didysis kovotojas už tiesą, meilę... Bet ar jam buvo lengva? Ne. Jis turėjo tokią pačią žmogišką prigimtį, kaip ir mes. Kartą kun. Juozas kalbėjo: „Tu nežinai, kaip būna sunku... Norėtusi prisitaikyti prie gyvenimo. Aš savyje nešioju didelę baimės dozę, bet kai nuširdžiai pasimeldžiu, atlieku mąstymą apie mirtį, pajuntu, kur turiu stovėti, kieno vardu kalbėti ir tada suvoki, kad privalau eiti Kristaus pėdomis.“

Ir man ne kartą kildavo noras atkeršyti pikta darančiams, tačiau, o Dieve, keliai niekada nelinkę iš nuovargio šiuo atveju mane paklupdydavo po Kristaus kryžiumi, kad aš, sujungęs savo kanciją su Išganytojo kancija, vėl ramus ir tvirtas žengčiau man skirtuoju keliu“.

Melsdamiesi už kun. Juozą,

gilindamiesi į jo gyvenimą, mes kiekvienas, išeidami iš bažnyčios, privalome padaryti konkrečių pasiryžimų. Visi gerai prisimename jo sakytus pamokslus. Šventas pavyzdys ir gyvenimas tepaskatina mus aukotis. Mes, stovėdami prie kun. Juozo kapo, suvokiame, kad mūsų tautai reikia ne veidmainių, bailių, bet šventų sūnų ir dukterų. Turime pasimokyti iš kun. Juozo — sunkumuose glaustis prie Išganytojo ir prašyti Jo pagalbos. Mes turime išmokyti, kaip jis, dienos naštą paaukoti Dievui, kaip atgailą už savo ir kitų žmonių nuodėmes. Mes turime išmokyti sunkumuose, pavojuose darniai stovėti po Kristaus kryžiumi. Pamastykime, įsigilinkime ir eikime aukos ir išsižadėjimų keliu.

Kunigo Juozapo Zdebskio žemiškas kelias baigėsi. Avarijoje pralietas kraujas lai bus kaip gaivi rasa dirvonuojančiuose plotuose Lietuvos Bažnyčios ir tikinčiųjų geroje. „Duok, Dieve, viską, kas sunku, pakelti kaip Tu ant kryžiaus, kaip pelnytą bausmę už Tavo meilės paniekimą, už mūsų ir visų nuodėmes“ (kun. J. Zdebskis).

Tie žodžiai taip nelaukta ir netikėtai įkūnyti skausmingoje realybėje tapo:

— Dar vakar auką Viešpačiui aukojai, O šiandien jau suklupome prie tavo kapo. Kad beprasmybėje nežūtų, Pasaulyje žmogus privalo Ne tik žiūrovu būti.

Jam eiti ir apvaldyti žemę, Ir prakaito lašais suvilgyt duoną savo, Kad ir laimėjimus, ir džiaugsmą, Ir nesėkmes visas ir skausmą Kaip dovaną priimti.

— Tokia Aukščiausio išstartis Kad eitų ten, kur nevilin parpuoles, Paklydęs kryželiuos klaidžiuos Pagalbos šaukiasi tavasis brolis. Ir tu skubėjai ten, kur paramos reikėjo, Kur vienišoms avims pavojus grėse. Kad vėl visus kaip BONUS PASTOR Tampriais ryšiais surištum.

— Gal kur karėviui nerimą bekrasčių Kareiviški įstatymai paniekint gali? Gal tremtinių prailgo dienos? Gal ir prie jėgų skausmo Savąja meile prisiliesti? Ir taip nuo šiaurės lig kraštų piečiausiu Globojančia ranka ir širdimi atverta Tu pats save kaip auką paaukojai. Nes širdyje šventu ryžtu įtausta: „TU ES SACERDOS IN AETERNUM“.

Bet vis dėlto tavam kelyje ne kartą Pasivaidendavo ir amžinybės vartai, Ir nelauktos mirties šešėlis Praslinkdavo pro šalį. Tačiau tu visada visiems kartojai: — Aukščiausiojo planai, tai ne žmogaus planai! Ieškojo ne Tavo DIDYSIS LAIKAS, Tavo aukos taurė dar trūko vieno lašo, Ir paskutiniam puslapyje neprašyta: Valia Tavoji teesie! Aš pasirošęs, Viešpatie! Lyg žaibo blyksnis — valanda lemtinga Atvėrė liūdesiui visų mūsų širdis. Ir vis kaip maldą sau kartojai: — Tik vienas Dievas žino, ar žemėj, Ar danguj labiau tu reikalingas? Todėl karštai maldaujam Viešpatį suklupe, Kad amžinybės šviesoje tau būtų gera, Kad vėliai globą tavąją pajute, Laimingi būtų ir jaunimas ir seneliai!

(Bus daugiau)

Beržai lietuviškam pajūry.

V. Ylevičiaus nuotrauka

Popiežius grįžta į Romą

Castries, St. Lucia. — Popiežius Jonas Paulius II, baigęs vizitą Kolumbijoje, apsilankė šioj nedidelėj Kariubų saloj. Iš 127,000 gyventojų 90 proc. katalikai. Kalbėdamas jiems priminė, kad svarbiausia respektuoti žmogaus teises.

Paskutinėmis dienomis Kolumbijoje popiežius pasmerkė Nikaragvos sandinistų tęsiamus Bažnyčios varžymus, išsarymą vyskupo Pablo Antonio Vega. Jis kreipėsi į Kolumbijos sukilėlius, prašydamas savo opoziciją rodyti rinkiminius procesais, o ne ginklais. Popiežiui atvykstant į Kolumbiją, sukilėliai komunistiniai partizanai paskelbė paliaubas tol, kol jis viešės. Su jais popiežius nebuvo susitikęs. Vienoj vietoj, kur lankėsi popiežius, partizanai buvo nutraukę elektros energiją, parodydami, kad jie gali daryti, ką tik nori.

Nuteisė už knygos skaitymą

Praha. — „Nuteistas už Orwellio romano Gyvulių ūkis skaitymą“, — tokia antraštė informaciją iš Prahos skelbia tarptautinė žinių agentūra Associated Press. Agentūra informuoja, kad komunistinis teismas Teplice, Čekoslovakijoje, nuteisė 39 metų amžiaus Edvardą Vaceką pusantrų metų kalėti dėl to, kad kratos metu jo bute, tarp kitų knygų, buvo rastas garsusis Orwellio romanas Gyvulių ūkis. Teismo nuosprendyje pažymima, kad šis Čekoslovakijoje uždraustas romanas yra dekadentinis, piktas ir klatingas, nes žmones palygina su gyvuliais. Spaudos agentūra atkreipia dėmesį, kad iš tikrųjų komunistiniai režimai šio Orwellio romano netoleruoja, nes jame yra satyriniai pavaizduota stalininė sistema, kuri su žmogumi elgiasi kaip su gyvuliu.

Su opozicija nesiskaito

Managua. — Nikaragvos opozicinės partijos kreipėsi į sandinistų valdžią, siūlydamos naujus rinkimus. Partijos tikros, kad jos laimėtų rinkimus, surinktų 80 procentų balsų. Partijos siūlo sudaryti taikos komisiją, kuri spręstų visas sunkias problemas. Toks siūlymas jau ne pirmas. Ankstesni bandymai rasti kalbą su promaskviniais sandinistais nepasisekė. Opozicija buvo pavadinta „nepatriotine jėga“ ir valdžia uždarė opozicinį laikraštį La Prensa.

Ščaranskis apie Petkų

Išėjimo rusų laikraštis „Novoje Russkoje Slovo“ (V.16) įsidėjo ilgą ištrauką iš naujos buvusio bolševikų kalinio Anatolijaus Ščaranskio liudijimų knygos, pavadintos „Anatolij Ščaranskij“. Čia jis rašo, kad jam teko šešiolika mėnesių sėdėti toje pačioje kalėjimo kameroje su Viktoru Petkumi. Pažymi, kaip Petkus ryžtingai kovojė dėl savo tautos žmonių teisių. Ščaranskis, turėdamas minty kreivus okupantų kaltinimus, apie Petkų rašo: „Naudojusi proga paliudyti: Viktoras Petkus yra absoliučiai tvarkingas, garbingas, rimtas žmogus, vedantis bekompišinę kovą su KGB ir nusipelnė visokios pagarbos“.

Jordanas nutraukė ryšius su Arafatu

Kairas. — Jordanijos vyriausybė uždarė visas 25 Al Fatah palestiniečių įstaigas. Karalius Hussein vasario mėnesį nutraukė visus ryšius su palestiniečių vado Arafato grupe, negalėdamas rasti kalbos, kokios laikytis politikos Izraelio atžvilgiu. Arafato veiklos centras yra Tunizija. Tų palestiniečių, kurie nepriklauso Arafato vadovybei, veikia nebus suvaržyta.

Filipinų sukilimas baigtas

Amerika išpėja Marcos: nebandyk kenkti Aquino

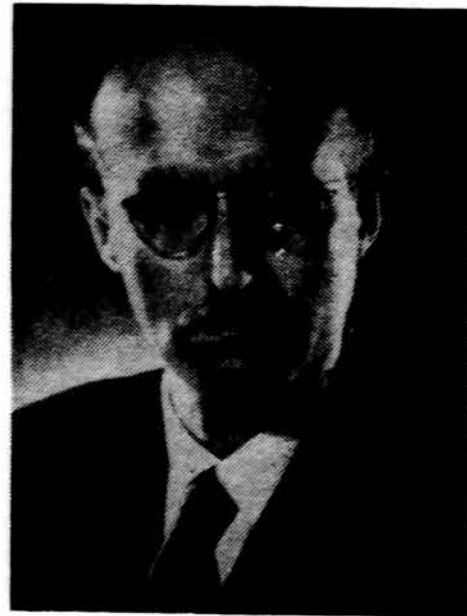
Manila. — Po dviejų dienų sukilimo Marcos šalininkai pasidavė. Kariams buvo pasakyta, kad jie nebus baudžiami. Arturo Tolentino, kuris buvo pasiskelbęs laikinuoju prezidentu, Manilos viešbutį paliko. Kariai ir policija apieškojo viešbučio patalpas, ar nėra kur pasislėpę revoliucionieriai. Karo ministeris Juan Ponce Enrile pasidavusiems kariams pasakė, kad tai, kas įvyko, bus pamiršta, o generalinio štabo viršininkas gen. Fidel Ramos pasidavusiems padavė ranką. Užsienio stebėtojai pripažįsta, kad Marcos šalininkų mažėja, ir šis incidentas parodė, jog revoliucionieriai nesugebėjo suorganizuoti minios, Marcos daugiau nėra herojum.

Washingtonas. — Reagano administracija išpėjo Ferdinandą Marcos, kad jis, būdamas Amerikos žemėje, per daug nepolitikuočiau, nebandytų kenkti ar pašalinti prezidentės Corazon Aquino valdžios. Jis turįs neužmiršti, kad yra Amerikos svečias, ir nedaryti nemalonumų šiam kraštui, turi neužmiršti, kad jis jau tik Filipinų istorijos dalis.

Marcos, kaip žinome, ieško kur nors kitur įsikurti, bet jokia šalis nesutinka jį priimti. Gyvena Hawajuose.

Mirė paskutinis laisvosios Ukrainos premjeras

Miunchenas. — Liepos 5 mirė Yaroslav Stetsko, paskutinis laisvosios Ukrainos premjeras 1941 metais. Tą skelbia ir Lietuvos enciklopedija. Buvo sulaukęs 76 m. amžiaus. Visą gyvenimą buvo ypatingai aktyvus. Ilgą laiką pirminkavo Antibolševikinių tautų blokui, važinėjo su paskaitomis, gausiai rašė spaudoje, ypač antibolševikinių tautų organe „ABN — Correspondence“, kurį redaguoja jo žmona Slava Stetsko. Velionis ir jo žmona visą laiką rodė didelį draugiškumą lietuviams. Yra lankęsi „Draugo“ redakcijoje, su jais pasikalbėjimai yra buvę pakartotinai spausdinti „Drauge“.

Yaroslav Stetsko

Už velionį Chicago ukrainiečiai liepos 7 d. šventųjų Volodymyro ir Olhos bažnyčioje, Superior ir Ohio gatvių sankryžoje, turėjo pamaldas.

JAV ukrainiečių sąjungos pirmininkas dr. M. Charkevycz išskrido į laidotuves.

Velionis Stetsko buvo ryžtingas komunistinio imperializmo priešas. Savo vieną paskaitą antibolševikinių tautų kongrese New Yorke 1981 m. jis baigė žodžiais: „Tie, kurie patys išsilaisvina, bus laisvi. Tas, kuris skelbiasi kitų išlaisvintoju, ves juos į vergiją“.

KALENDORIUS

Liepos 9d.: Audaktas, Veronika, Gertantas, Vida.
Liepos 10 d.: Mauricijus, Rufina, Gilvainis, Eirime.

Saulė teka 5:24, leidžiasi 8:25.

ORAS

Daugiausia apsiniaukę, šilta, galimas lietus su perkūnija, apie 85 l.

Beiruto gatvė. Palestiniečių vaikai žaidžia, kur prieš kelias dienas vyko kovos ir buvo sugriauti jų tėvų namai.

San Diego. — Vakar rytą pietinėje Kalifornijoje buvo smarkokas žemės drebėjimas. Spasdinant laikraštį dar nebuvo žinoma, kokių nuostolių padarė.

— Žymusis tenoras Luciano Pavarotti gastroliaavo Kinijoje. Didžiojo salė, kur paprastai tik partija šaukia suvažiavimus, kur telpa 10,000, netilpo visi norintieji patekti.

SKAUTYBĖS MOKSLAS

GLOBOJA CHICAGOS SKAUTININKŲ-KŪ RAMOVĖ
Redaguoja v.s. Irena Regienė, 2652 W. 65th St., Chicago, IL 60629

BESIKEIČIANČIAME LAIKE

Neseniai vienas Australijos skautų vadovas savo sveikinimą skautų sąskrydžiui pradėjo: „Skaautybė yra pramogos, žaidimo, džiaugsmo organizacija“. Iš vaikų taško žiūrint, tai tiesa. Jei vaikai bei jaunimas skautaudami nerastų pramogos, malonumo, sudominančio ir patenkinančio žaidimo, tai jie tikrai taip gausiai nesiburtų, o susibūrę taip ilgai drauge neišilaukytų. Tačiau kur tik suburiamas jaunimas, o ypač vaikai, ten vyksta vienoks ar kitoks žmogaus formavimo, auklėjimo procesas. Vaikai žaidžia ir tame žaidime randa pramogą, tuo tarpu jų vadovai visus žaidimus, visas pramogas, visą jaunimo bendravimą ir būryje buvimą stengiasi pakreipti tam tikra specifine žmogiškosios asmenybės ugdymo kryptimi.

Į skautybę visuomet žiūrėta kaip į vaiko bei jaunuolio auklėjimo organizaciją. Ankstyvais skautijos metais šitas auklėjimas rėmėsi tais pačiais pagrindais, kaip ir vaiko auklėjimas šeimoje ir mokyklose. Skautiškasis šūkis „Dievui, Tėvynei ir Artimui“ išreiškė bendrai priimtą krikščioniškai moralaus žmogaus supratimą. Ankstyvame lietuvių išėvijos laikotarpyje, daugeliu pasklidus tolimose kraštuose, dažnai mažomis grupėmis, kaip pavyzdžiui, Australijoje, grėsė paskendimas svetimoje ir dažnai skirtingumams nepalankioje aplinkoje. Tuomet lietuviškų organizacijų kūrimas buvo pastanga išsaugoti tautiškąjį identitetą. Tame laikotarpyje iš skautiškojo idealo susumavimo šūkyje „Dievui, Tėvynei ir Artimui“ antrasis aspektas – Tėvyne – atrodė pats svarbiausias, dažnai priverčias likusiuosius lyg ir pamiršti, beveik kompromisuoti. Visokiausias būdais jaunimas burtas draugėn, kartais pakentiant net ir nelabai skautiškus pasireiškimus. Kad tik nė vieno nenugąsdinus, iš savo būrio nepraradus. Šiandien, po daugiau negu trisdešimties metų, padėtis pasikeitė. Lietuviškosios bendruomenės išaugo, sustiprėjo, pasikeitė ir senųjų, vietinių gyventojų pažiūra į jas. Tautiškojo išlaikymas, tiesa, ir toliau pasiliko pagrindinis mūsų gyvenimo uždavinys. Tačiau visoje aplinkoje atsiradę nauji spraga, prie kurios užpildymo skautybė galėtų reikšmingai prisidėti, iš naujo išskeldama ir ryškindama ir abu kitus anksčiau gal kiek apleistus skautiškojo idealo aspektus: tarnybą Dievui ir Artimui. Tuo tarpu priešingai, negu ankstyvais skautijos metais, šiandien skautiškasis šūkis nebeapima visiems savaime priimtino moralaus žmogaus supratimo.

Šio šimtmečio technologijos ir medicinos pažanga sukūrė ilgai bendrai priimtą moralės supratimą ir sugriovė Vakarų pasaulio auklėjimo sistemų pagrindus. Pragmatiškas bei hedoniškas gyvenimo svarstymas bei aiškėjimas iš mokyklų išstūmė ideologinį auklėjimą. Sąmoningai vengiama vaikams duoti moralines gaires. Jauni tėvai patys dažnai jaučiasi nedrąsūs ir nebežino, kaip vaikams beaiškinti kas gera, kas bloga, kas teisinga ir kas ne. Visoje aplinkoje ska-

tinamas pluralizmas, pakenčiamas įvairių skirtingiausių, anksčiau gal visai nepriimtinių pasireiškimų, vengimas kelti vieno gyvenimo būdo pranašumą prieš kitus. Įstatymais stengiamasi įteisinti tokius dar neseniai neįprastus reiškinius, kaip homoseksualizmas, poligamijos bendruomenės, net kai kurių narkotikų vartojimą. O jaunam vaikui vis diegiama mintis, kad jis pats turi apsispręsti, kas priimtina ir kas ne, jis pats vienas turi apsigalvoti, kas jis yra, ko nori, kokios vietos sau siekia bendruomenėje. Kitų autoritetai nepažįstami ir paneigiami.

Tuo tarpu tokio apsisprendimo reikalavimas vaikui yra nepaprastai sunkus. Jo psichologinį vystymąsi sunkina dar ir tai, kad turtingose Vakarų demokratijose jauni žmonės greičiau užauga, anksčiau subręsta, o tačiau vis ilgiau turi laukti, kol galės pilnai įsijungti į suaugusiųjų žmonių gyvenimą per profesiją ir prasmingą darbą. Prisideda visiems bendras ateities netikrumas. Automatizacija, bedarbis, nepaprastai greičiu besikeičiantis amatum ir profesijų turinys vaikystėje ir jaunystėje apsupa netikrumu, nepasitikėjimu, baimė.

Šitose sąlygose organizacijos kaip skautija, jaunam žmogui gali padėti ne tik surasti ideologinį gyvenimo pagrindą, bet tuo pačiu ir palengvinti apsisprendimo atsakomybę. Tačiau ideologinio mokymo bei auklėjimo jaunuolis šiandien nebepriims neklausinédamas, kaip savaime suprantama. Todėl skautų vadovams svarbu svarstyti, kaip skautijos idealą padaryti suprantamu ir priimtiniu šiandienos žmogui.

Besvarstant iškilis visa eilė klausimų, į kuriuos patys jaunuoliai, o tuo labiau jų vadovai, turės ieškoti prasmingų atsakymų. Aplinkui augant religijai indiferentiškumui, ką reiškia skautiška tarnyba Dievui? Ar visiškai netikintis gali būti skautas? Kaip išlaikyti pagarbą skirtingoms religijoms? Kaip užtikrinti savosios išlaikymą ir praktiškumą skautiškoje susibūrimuose? Ką reiškia Tėvyne, kada vaikų gimtas kraštas nebe tas, kaip tėvų? Kas labiausiai jungia išėvijos etarines antros, trečios ir dar tolimesnės kartos bendruomenes? Ar kyla konfliktas tarp lojalumo savo gimtam ir tėvų kilmės kraštui? Kas yra Artimas? Ar artimo sąvokoje gali tilpti ir priešas? Ką reiškia įstas liepias skautui būti gamtos draugu? Vakarų pasauliui vis labiau ir grei-

čiau, miesčionėjant, kur dar gali pasireikšti skautiškoji „draugystė“ su gamta? Ar skautybė įmanoma be išorinės disciplinos, uniformos, rikiuotės, autoriteto, kada bendroje aplinkoje jais abejojama ar net bandoma juos atimesti?

Kad skautybė ir toliau būtų pilnos asmenybės ugdymo organizacija, ne vien žaidimas ir pramoga, skautiškoji ideologija turi būti nuolat nagrinėjama ir persvarstoma. Nors klausimai ir pasiskitę tie patys, besikeičiantis laikas verčia ieškoti vis naujų atsakymų į juos.

ps. fil. E. Jonaitienė
„Tėvynės židynis“

Los Angeles „Kalniškių“ tunto dalis skautų sv. Jurgio sueigoje.

PAREINGUNGUMO STOKA APSUNKINA DARBĄ

Terminas registruotis Vidurio rajono stovyklai, liepos 19- ruggpjūčio 2 dienomis vyksiančiai Rako stovyklavietėje, Custer, Mich., jau senokai pasibaigė, tuo tarpu ne visi stovyklauti žadantieji yra užsiregistravę. Pranešti, kad vaikas stovyklauk, neužtenka – reikia atlikti visus stovyklos vadovybės ir Michigano valstijos sveikatingumo departamento reikalavimus – laiku pristatyti pilnai užpildytus ir pasirašytus registracijos ir sveikatos patikrinimo, bei atpalaidavimo nuo atsakomybės lapus. Ypač svarbu, kad būtų įrašytas skauto, tės šeimos sveikatos apraudo pavadinimas ir poliso numeris, o taip pat tėvų pasirašyta, kad leidžiama vaikui (ligos ar nelaimės atveju) ligoninėje suteikti pirmąją pagalbą ir jį gydyti. Labai svarbu įrašyti (ir tėvams pasirašyti), kas turi teisę vaiką pasiimti iš stovyklos, jei tėvai patys to negali padaryti. Taip pat svarbu yra laiku sumokėti stovyklos mokesį.

Neturint formalios registracijos, labai apsunkinamas ir vadovų telkimo, stovyklinės programos paruošimo darbas bei ūkiniai stovyklos pravedimo pasiruošiamieji darbai, taip pat ir stovyklautojų apraudo reikalas. Tad dar kartą kreipiamės į tėvus, prašydami ilgiau nedelsiant sutvarkyti stovyklon vykšančių vaikų registraciją ir tuomi palengvinti nelengvą ir atsakingą vadovų, vių darbą. Registraciją siųsti ir dėl informacijos kreiptis į savo vaikų vienetų tuntininkus.

Visi stovyklautojai stovyklon vyksta apsirėngę tvarkingomis darbo uniformomis. Vykstantieji autobusu pasiima sumuštinį – pakelyje bus stojama pavalyti.

Visi prašomi laikytis šių nuostatų.

Stovyklos vadovybė SKAUTININKŲ DRAUGOVĖS SUEIGA

Šio sezono paskutinė Chicago skautininkų draugovės sueiga įvyko birželio 2 d. pas Bronę Variakojienę. Šion sueigon susirinko didelis būrys uniformuotų skautininkų. Padaryta daug nuotraukų.

Sueigos pravedėjas ir Gr. Meiluvienė paprašė susirinkusias skautininkes minutėlei susikaupti, pageriant birželio mėn. išstremtus į Sibirą mūsų brolius ir seses. Toliauėjo sesės Bronės parašyta birželio 14-toji tema, kurią sesė Bronė mums perdavė žodžiu. Susirinkusios skautininkės grožėjosi temos turtingumu, rimtumu ir sesės Bronės gabumais.

Artėjant Dariaus ir Girėno žuvimo sukaktėiai, brolis Vilius Variakojis uždėjo juosteles, kurioje Antano Audronio šeima iš Los Angeles puikiai pavaizdavo Dariaus ir Girėno atsisveikinimą su Lietuvos konsulu New Yorke, jų išskridimą, skridimą per Atlantą, Lietuvoje masinį žmonių laukimą, lėktuvo sudūžimą bei žuvusių mūsų lakūnų palai-

JŪRŲ SKAUČIŲ DĖMESIUI

Jūrų skaučių stovyklinių marškinėlių galima įsigyti kreipiantis į „Nerijos“ tunto tuntininkę tel. 476-7089. Marškinėlių bus galima įsigyti ir liepos 17 d. (ketvirtadienį) Jaunimo centre, atvežus stovyklinį bagažą. Marškinėlių kaina 4 dol. Ačiū skautininkėi Romai Norkienei, pasirūpinusiai jų pagaminimu.

TĖVŲ DĖMESIUI

Visų stovyklon vykstančių Chicago skautų ir skaučių bagažas atvežamas į Jaunimo centrą ketvirtadienį, liepos 17 d. nuo 7-9 val. vak.

Visi tėvai prašomi patikrinti stovyklon vykstančių bagažą, kad nebūtų vežami neautorizuoti ir nereikalingi stovyklautojams daiktai. Vėžtis galima tik stovyklautojams instrukcijose nurodytus daiktus. Stovykloje bus laikomasi griežtos tvarkos ir dėvima tik darbo ir išėginėmis uniformomis. Visokios „puošmenos“ paliktinos namie, o taip pat radijo ir kasečių grojimo aparatai, komikiai ir pan.

Visi stovyklautojų daiktai privalo būti gerai supakuoti su aiškiais užrašytu vardu, pavardės ir tunto pavadinimu. Daiktai su žymia spalvotais kaspinėliais šia tvarka: skautės, prityrusios skautės ir vyr. skautės – geltona; jaunesnės skautės ir ūdrytės – žalia; jūrų skautės – mėlyna; „Lituaniškos“ tunto skautai – raudona.

Visi stovyklautojai stovyklon vyksta apsirėngę tvarkingomis darbo uniformomis. Vykstantieji autobusu pasiima sumuštinį – pakelyje bus stojama pavalyti.

Visi prašomi laikytis šių nuostatų.

Stovyklos vadovybė

SKAUTININKŲ DRAUGOVĖS SUEIGA

Šio sezono paskutinė Chicago skautininkų draugovės sueiga įvyko birželio 2 d. pas Bronę Variakojienę. Šion sueigon susirinko didelis būrys uniformuotų skautininkų. Padaryta daug nuotraukų.

Sueigos pravedėjas ir Gr. Meiluvienė paprašė susirinkusias skautininkes minutėlei susikaupti, pageriant birželio mėn. išstremtus į Sibirą mūsų brolius ir seses. Toliauėjo sesės Bronės parašyta birželio 14-toji tema, kurią sesė Bronė mums perdavė žodžiu. Susirinkusios skautininkės grožėjosi temos turtingumu, rimtumu ir sesės Bronės gabumais.

Artėjant Dariaus ir Girėno žuvimo sukaktėiai, brolis Vilius Variakojis uždėjo juosteles, kurioje Antano Audronio šeima iš Los Angeles puikiai pavaizdavo Dariaus ir Girėno atsisveikinimą su Lietuvos konsulu New Yorke, jų išskridimą, skridimą per Atlantą, Lietuvoje masinį žmonių laukimą, lėktuvo sudūžimą bei žuvusių mūsų lakūnų palai-

atvežimą ir didelį lietuvių nusiminimą bei skausmą. Daugelio skautininkų akyse pasirodė ašaros ir lauktų herojų staigios mirties prisiminimo skausmas. Kai kurios skautininkės dar pridėjo ir savųjų prisiminimų.

Sesė Grasilija, padėjusi broliui ir sesei Variakojams už puikų sueigos pravedimą, pakvietė draugininkę Aldoną tarti žodį. Draugininkė pasiūlydė draugovės narėms už jų tokį gražų, organizuotą dalyvavimą, už atstovavimą skaučių seserijai didelėje ir gražioje konsulų pasikeitimo šventėje Jaunimo centre. Skautininkės dalyvavo uniformotos ir padėjo palaikyti tvarką bei sodinti svečius.

Gauta padėkos laiški iš buvusios konsulės Juzės Dauzvardienės, generalinio konsulo Vaclovo Kleizos ir Vidurio rajono vado vs Antano Pauzulo. Tuose laiškuose skambėjo nuoširdi padėka Chicago skautininkų draugovės sesėms už jų atliktą darbą. Draugininkė besidžiaugdama dar pridėjo, kad tikrai yra malonu būti draugovės draugininke, juo labiau, kai vyrąja gera nuotaika sueigose ir atliekami darbai susilaukia visuomenės padėkos ir įvertinimo. Tikrai lengva vadovauti, kai viskas gražiai klojasi. Tad ačiū draugovės sesėms.

Toliau diskutuota LSS skaučių seserijos vadovs aplinkraštyje nr. 2(9) pateikti klausimai, į kuriuos Chicago skautininkų draugovės sesės pasisakė neigiamai. Atsakymai tiesioginiai bus pasiūstyti VS. v.s. fil. Stefai Gedgaidienei. Diskutuotas Vidurio rajono skautininkų, ių suvažiavimas dar šį rudenį ir draugovės sesių prisidėjimas.

Sueigai baigiantis susibūrėme į tradicinį skautišką ratą. 1985 m. lapkričio mėn. dvi draugovės narės buvo apdovanotos ordinais – medaliais. Draugovės kalėdinėje sueigoje vs Halinai Moliejienė buvo prisegtas Lelijos ordinas, o ps. Ilevai Paulauskienei ordinas Už Nuopelnus buvo prisegtas šioje sueigoje.

Po sueigos visos dalyvės vaišinosi sesės Bronės skanumynais ir nelabai norėjo skirtytis namo. Šių veiklos metų paskutinė sueiga praėjo labai geroje nuotaikoje. Palinkėta gerų vasaros atostogų.

Dalyvė

Liepos 17 d. – Stovyklautojų bagažo suvežimas į Jaunimo centrą.

Dr. Romualdas Povilaitis
DANTŲ GYDYTOJAS
Tel. 767-7575
5780 Archer Ave.
(6 blokas į vakarus nuo Cicero Ave.)
Valandos pagal susitarimą

DR. KENNETH J. YERKES
DANTŲ GYDYTOJAS
Pensininkams nuolaida
2436 W. Lithuanian Plaza Court
Chicago, Illinois 60629
Tel. 925-8288
Valandos pagal susitarimą

DRAUGAS

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY (USPS-161000)

Published daily except Sundays and Mondays, Legal Holidays, Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd St., Chicago, Ill. 60629.

Second class postage paid at Chicago, Ill.
Subscription Rates: \$53.00 – Chicago, Cook County, Illinois and Canada. Elsewhere in the U.S.A. \$53.00. Foreign countries \$53.00.

Postmaster: Send address changes to Draugas – 4545 W. 63rd St., Chicago, Ill. 60629.

Pašto išlaidas mažinant, pakvitavimai už gautas prenumeratas nesuunčiami. Ant DRAUGO prie kiekvieno skaitytojo adreso, gavus iš jo mokesį, atžymima, iki kada yra užsimokėjęs.

DRAUGO prenumerata mokama iš anksto

	metams 1/2 metų 3 mėn.
Chicago ir Cook County	\$53.00 \$30.00 \$20.00
Kanadoje (U.S.A. dol.)	\$53.00 \$30.00 \$20.00
Užsienyje	\$53.00 \$30.00 \$20.00
Kitur – Amerikoje	\$53.00 \$30.00 \$20.00
Savaitinis (Seštad. pried.)	\$30.00 \$19.00 —

• Administracija dirba kasdien nuo 8:30 iki 4:30, seštadieniais nuo 8:30 iki 12:00.

• Redakcija dirba kasdien nuo 8:30–4:00; seštadieniais nedirba.

• Redakcija straipsnius taisy savo nuožūra. Nesunaudotų straipsnių neaugo. Juos gražina tik iš anksto susitarus. Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos priklauso nuo gausybės ir trukmės.

MONTREALIO SKAUTŲ STOVYKLA

XXII-oji „Baltijos“ skautų skaučių stovykla įvyks rugpjūčio 2-10 d. Rengia „Geležinio vilko“ ir „Neringos“ tuntai Montrealyje.

Registracija ir įmokėjimas (40 dol.) prieš liepos 14 d. Informacijai skambinti arba rašyti: ps. Asta Staškevičienė,

1505 de Biencourt, Montreal, Que. H4E 1T1, tel.: (514) 768-5484, arba ps. Rimas Piečaitis, 8010 Simonne, LaSalle, Que. H8P 1W5, tel.: (514) 365-3570.

DR. IRENA KURAS
KŪDKIŲ IR VAIKŲ LIGOS
SPECIALISTĖ
MEDICAL BUILDING
3200 W. 81st Street
Ofiso tel. RE 7-1168;
Rezid. 385-4811

Dr. Tumasonio ofisa perėmė
DR. S. LAL
SPECIALYBĖ – VIDAUS LIGOS
2454 W. 71st Street
434-2123
Pirm. 2-7. Antr. ir ketv. 9-12. Penkt. 11-2

Ofs. tel. LU 5-0348; Rez. PR 9-5533
DR. FRANCIS MAZEKA
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
4255 W. 63rd St.
Val. pagal susitarimą; pirm. ir ketv. 12-4, 6-9; antr. 12-6; penkt. 10-12; 1-6

Tel. 486-7700
VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
F.A.C.C.
KARDIOLOGAS
Sirdies ligos
6132 S. Kedzie Ave., Elgin, Chicago
Valandos pagal susitarimą
Namų 584-5527

DR. ALGIS PAULIUS
ORTOPEDINĖS LIGOS –
CHIRURGIJA
6132 S. Kedzie, Chicago, Ill.
Tel. 925-2670
1185 Dundee Ave., Elgin, Ill. 60120
Tel. 742-0255
Valandos pagal susitarimą

Tel. 282-4422
DR. ROMAS PETKUS
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
Chicago Eye Institute
4200 N. Central Ave.
Valandos pagal susitarimą

DR. L. D. PETREIKIS
DANTŲ GYDYTOJA
8104 S. Roberts Road
1 mylia į vakarus nuo Harlem Ave.
Tel. 563-0700
Valandos pagal susitarimą

DR. FRANK PLECKAS
(Kalba lietuviškai)
OPTOMETRISTAS
Tikrina akis. Pritaiko akinius ir „Contact lenses“
2618 W. 71st St. – Tel. 737-5149
Val. pagal susitarimą. Uždaryta treč.

Dr. Tumasonio ofisa perėmė
T. RAMA, M.D.
Specialybė – Chirurgija
2454 West 71st Street
Tel. 434-1818 – Rez. 852-0869
Val. pirm., antr., ketv. ir penkt. 3 iki 7 v.v. Tik susitarus

DR. ANTANAS G. RAZMA
Specialybė – Vidaus ligų gydytojas
2636 W. 71st St., Chicago, Ill.
Tel. 436-0100
10522 S. Cicero St., Oak Lawn, Ill.
Tel. 636-2992
Valandos pagal susitarimą

DR. LEONAS SEIBITIS
INKSTŲ PUSLĖS IR
PROSTATO CHIRURGIJA
2656 W. 63rd Street
Val. antr. 1-4 p.p. ir ketv. 2-5 p.p.
Sešt. pagal susitarimą
Ofiso tel. 776-2880, rez. 448-5545

Edmundas Vižinas, M.D., S.C.
Specialybė – Vidaus ligų gydytojas
Kalbame lietuviškai
6165 S. Archer Ave. (prie Austin)
Valandos pagal susitarimą
Tel. 585-7755

Ofs. tel. 586-3166; namų 381-3772
DR. PETRAS ŽIJOBA
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
6745 West 63rd Street
Val. pirm., antr., ketv. ir penkt. 3-6; seštadieniais pagal susitarimą

Scenoje Clevelando liepsnelės ir gilūkai. Nuotr. V. Bacevičiaus

IDIOTŲ

Leninas daug kruvinių veiksmų pradėjo ir daug žiaurių dėsnių paskelbė, tačiau jis teisingai paskelbė, kad „Yra daug naudingų idiotų“. Čia nereikia suprasti — bepročių, o daugiau tokių skystasmegečių, kurie nesiorientuoja, nenumato ir tuo labai naudingai pasitarnauja Lenino darbų tęsėjams. Tuo ir dabartinės komunistinės diktatūros nešėjai labai džiaugiasi ir naudojami.

Kad ir dabar Amerikoje. Atsiranda tiek garsiai šūkaujantys prieš kongreso pastangas paremti tuos, kurie siekia užtikrinti demokratiją Nikaragvoje. Tačiau tie demonstruotojai tyli, kada Sovietų Sąjunga nuolat teikia paramą Nikaragvos sandinistams, vairuojantiems kraštą į Maskvą ištikimą diktatūrą. Demonstruotojai tyli, kai tie marksistiniai vadovai teikia paramą kovai prieš demokratiją San Salvadore.

Kaip plačiai keliami balsai prieš Pietų Afriką. Čia yra pagrindo protestams, nes baltųjų mažuma neduoda lygių teisių juodiesiems. Tačiau tie demonstruotojai ir šūkautojai tyli, kai komunistinė mažuma laiko priespaudoje Etiopijos bei Angolos žmones. Afrikoje yra juodiesiems sunkesni diktatūrų negu Pietų Afrikoje, tačiau dėl to protestuotojai tyli. Pagaliau Maskvos pavergtuose kraštuose komunistinė mažuma daug labiau suvaržiusi žmonių teises, kaip Pietų Afrikoje juodiesiems suvaržyta. Maskvos pavergti baltieji nenuspelino tokios pačios gynybos, kaip baltųjų prispausti negrai Pietų Afrikoje.

Protestuoja prieš kovojančius prieš marksistinę Nikaragvos vyriausybę, o tačiau tyli, kai Sovietų Sąjunga įsibrovusi į nepriklausomą Afganistaną žudo ten žmones, grobia nuo tėvų vaikus ir gabena juos į Sovietų Sąjungą komunistiniam perauklėjimui. Yra gana gausiai skystagalvių, kurie gerai pasitarnauja komunistams, kaip tuo džiaugėsi Leninas.

Komunistinė diktatūra pasitarnauja ir tie, kurie tyli dėl jų žiaurių priespaudos. O jos yra daug. Naujai vakarus pasiekęs „LKB Kronikos“ 70-tas nr. iškelia labai įtartinus kun. J. Zdebskio žuvimo aplinkybes, skelbia, kaip jam ir kun. Tamkevičiui buvo atimtos teisės eiti bažnytinis pareigas vien už tai, kad jie parašė vyriausybei pareiškimą, reikalaujantį leisti daugiau priimti į kunigų seminariją. Atėmus teisę dirbti kunigišką darbą, jie turėjo metus laiko dirbti kaip melioracijos darbininkai. Kun. Zdebskis už vaikų katekizaciją buvo suimtas ir nuteistas metams lagerio tarnybos. Adakavo bažnytinio komiteto nariai buvo grasinami, kad jų vaikai negalės tęsti mokslo, bus išvežti į Afganistaną frontą ir taip tėvai buvo priversti iš komiteto pasitraukti. Buvoardyti ir susilaukė grasinimų tie, kurie pavežė kunigą pamaldoms į parapiją, kuri nebeturė kunigo. Musnikuose mirus Leonui Radzevičiui, jo dukteriai buvo pagrasinta, kad ji neteks tarnybos ligoninėje, jeigu dalyvaus bažnyčioje pamaldose laidojant jos tėvą...

Suzinosime ir daugiau faktų, kai laikraščiuose bus perspausdinta „LKB Kronika“ Nr 70. Ir dėl tų skriaudų mes visi kas tik galime, kur tik galime turime kelti balsą. Panašios žiaurios skriaudos vykdomos ne vien Lietuvoje. Miunchene leidžiamas anti-bolševikinis tautų žurnalas „ABN Correspondence“ Nr 2 išspausdino Ukrainos pogrindžio, jų katalikų Bažnyčios Kronikos Nr. 6 vertimą. Čia

skelbiama, kokį didelį spaudimą Maskva darė į vadovaujantį katalikų veikėją Yosip Terelya, kad ukrainiečių unitų katalikų Bažnyčia atsiskirtų nuo Romos ir, jungdamasi su Maskvos patriarchatu, pereitų komunistų kontrolėn.

Ukrainoje okupantai žiaurūs, kaip ir kitur. Tie faktai turi būti plačiai skelbiami. Ukrainos pogrindžio Kronika skelbia, kaip KGB agentai, įsibrovę į katalikų kunigo Oleksander Tovt butą, suorganizavo ten tikrą pogromą, neteisėtai konfiskavo apie 400 leidinių ir dar nubaudė kunigą 50 rublių.

Katalikė moteris Maria Trykur buvo kalinta trejus metus. Kai grįžo į namus, komunistų milicijos leitenantas J. Starosta pagriebė ją už plaukų ir kaip lavoną nutempė tardymui į policijos nuovadą, grasindamas nugriauti jų šeimos namą. Jos vyras buvo kalintas penkerius metus. Abu jie atsiskak Sovietų pilietybės ir grąžino pasus, pareikšdami, kad jie nenori turėti nieko bendro su režimu, kuris taip persekioja katalikus. Jų vaikai buvo atimti nuo tėvų, vaikams nuo kaklų nuplėsti kryželiai ir jie buvo verčiami pasmerkti tėvus. Kai mergaitė prasarė mokytojams, kad jie yra šėtono tarnyboje, ji buvo uždaryta į rūsi.

Ukrainietis Pavlo Kampov be kaltės uždarytas į lagerį. Jo sveikata labai sumenko. Apie tai patyrę tėvai pasiektai jam vaistų, bet lagerio vadovybės žmonės sudaužė vaistų butelį, tardami, kad jis turės mirti lageryje. Bijomasi, kad su Kampovu gali atsitikti taip, kaip įvyko su ukrainiečių Helsinkio komiteto nariu Oleksa Tychyj. Lageryje jis sunkiai susirgo. Administracija neleido jam gydytis ir naudoti būtinus vaistus ir jis mirė 1984 metais. Kronika išspausdino Kampovo laišką, kuriame jis sako: „Kiek aš iškentėjau kančių bandydamas gauti leidimą grįžti į tėvynę, nors į Ukrainos kalėjimą. Ir vis veltui... Kalėjimo sienos šaltos ir prižiūrėtojų širdys yra kaip samanomis apaugę akmenys“. Rašė jis iš ligoninės, kur pateko dėl širdies sutrikimų ir dėl plaučių ligos bei dėl per didelio nusilpimo. Laiške skundžiasi, kad kairiąją akimį jis jau visai nebežemo, o dešinėje tik 10% regėjimo.

Ukrainiečių pogrindžio Kronika išspausdino Vasyli Kobryno laišką Austrijos katalikams. Jame jis tvirtina, kad Ukrainoje sunkūs persekiojimai. Nėra dienos, kad nebūtų kuris iš katalikų areštuotas, sumuštas, nubaustas, vis už ištikimybę Romos katalikų Bažnyčiai. Laiške rašo, kad, grasinant mirties bausmėmis, mes verčiami jungtis į stačiatikių Bažnyčią. Mes esame už įstatymo ribų. Maskva pasiryžusi visai išnaukinti Ukrainos katalikų Bažnyčią. Vienas katalikų aktyvistas, įkalintas koncentracijos lageryje, Vynnicos rajone du mėnesius buvo išvedamas laukan šalčio metu, apliejamas vandeniu ir laikomas šaltam vėjui pučiant. Lagerio administracija siekė, kad jis savą noru nusiumtų kryželį nuo kaklo. Kai jis to nepadarė, buvo uždarytas į Mordavijos lagerius.

Panašių faktų yra daugybė iš įvairių okupuotų kraštų. Galvojančiam žmogui jie daro gilią įspūdį ir uždega ryžtų kovoti prieš šiuos barbariškus siautėjimus. Tačiau, kaip Leninas pastebėjo, kapitalistiniuose kraštuose yra daug skystagalvių, kurie, neįvelgdami tų skriaudų baisumo, darosi naudingais komunistų diktatūroms.

Juoz. Pr.

Pagrindinis įvažiavimas į Lito pirkinį, pavadintas Amber Shires Blvd. Tolumoje matyti seminarijos pastatas, numatytas Lietuvų centrui.

LITO PROJEKTAS LEMONTE

Praejusiu rašiniu trumpai supažindinau su projekto apimtimi, papasakodamas, iš ko jis susideda. Šiuo rašiniu noriu pažvelgti į jo esmę ir tikslus, nes šis projektas nėra tik šiaip sau gyvenamaisiais namais apstatytas Chicago koto nors priemiesto žemės plotas, skirtas pasipelnymui. Projekto vykdytojai, ji sumanydami ir planuodami, šalia pelno turėjo dar ir kitokią mintį — jo lietuviškumą. Nors aplamai lietuvių charakteriui verslas yra kažkoks kitas, pasaulis ir į tuo amatu užsimintą žmogų ar jų grupę lietuvių linkęs žiūrėti skeptiškai žvilgsniu, vis galvodamas, kad bet koks verslininkas siekia tik jį išnaudoti. Tačiau grynai lietuviška Lito bendrovė šiuo Lemonto projektu tokią pažiūrą ryžosi keisti. Ir tikrai ne dėl pelno, nes Lito verslininkai pelniui padaryti turi kitų pasirinkimų ir lengviau sukaltbamų vietinių administracijos pareigūnų, net ir ieškančių naujų gyvenviečių kambario neišvedė. Visa ta nuotaika Litu buvo žinoma. Ant tvirtų kojų stovintį, šį, lietuvių susidedanti ir turinti nuosirdžiai lietuviškai nusiteikusią vadovybę, bendrovė nutarė šauti du žuikius iš karto; padėti didesnių patalpų sau siekiantiems lietuviams, jas įsigyti ir aplink tas patalpas esančią žemę paversti gyvenvietai ir taip padaryti indėlininkams kad ir nuosimčius turi gauti, o Lito vadovai turi tuo pasirūpinti. Taigi pelno klausimas nėra išimtas ne iš Lemonto projekto, tačiau ne visas jis eis tik Lito naudai. Didelė dalis jo teks ir lietuviškiems reikalams: kai kuri dalis netiesiogiskai, o kai kuri ir tiesiogiskai. Tai ir sudaro to projekto esmę ir priežastį, kodėl Litas

Esmė ir tikslai BRONIUS NAINYS

pasirinko Lemontą.

Tiesa, tokiame pasirinkime turėjo įtakos ir ta kryptimi žvelgianti aplinka, nes apie savo didesnę nuosavybę šioje apylinkėje jau svajojo ir vietos lietuvių. Tam tikslui jie ir pastangų daug rodė. Prieš maždaug septynerius metus namus čia įsigijo Ateitininkai, susikūrusi „Aušros“ draugija tyrinėjo galimybes lietuviškam kultūros centrui įkurti. Ji net ir lešas buvo pradėjusi telkti ir siekė tiems ju sutelkti. Keletą kartų Lemonto apylinkių lietuvių rinkosi, svarstė ir galvojo pirkti tą pačią nuosavybę, kurią dabar perka Litas, ir ją naudoti lietuviškiems reikalams. Tik kažin kodėl tos mintys nevirto darbais. Gal per menkos jėgos, o gal ir drąsos stoka tu minčių iš svarstybių kambario neišvedė. Visa ta nuotaika Litu buvo žinoma. Ant tvirtų kojų stovintį, šį, lietuvių susidedanti ir turinti nuosirdžiai lietuviškai nusiteikusią vadovybę, bendrovė nutarė šauti du žuikius iš karto; padėti didesnių patalpų sau siekiantiems lietuviams, jas įsigyti ir aplink tas patalpas esančią žemę paversti gyvenvietai ir taip padaryti indėlininkams kad ir nuosimčius turi gauti, o Lito vadovai turi tuo pasirūpinti. Taigi pelno klausimas nėra išimtas ne iš Lemonto projekto, tačiau ne visas jis eis tik Lito naudai. Didelė dalis jo teks ir lietuviškiems reikalams: kai kuri dalis netiesiogiskai, o kai kuri ir tiesiogiskai. Tai ir sudaro to projekto esmę ir priežastį, kodėl Litas

traukinio stotelė, iš kurios eina traukiniai į patį Chicago miesto centrą, 83-čias kelias ir daug kitų gerų kelių, aplink daug gerų prekyviečių — pirkimo centrų, nedidelis, ramus ir saugus miestelis — tik apie 6000 gyventojų. Lengvai pasiekiami ir Chicagoje esantys lietuviški centrai tokią lietuvišką gyvenvietę darytų ir nuosalesnę nuo miesto triukšmo bei spūsties ir kartu lengvai prieinamą bendram lietuviškam darbui. Ji yra Lemonto miestelio ribose, tačiau jau pakrašty, į pietryčius nuo jo centro. Jos vakarinė riba yra apie tris ketvirčius mylios nuo iš šiaurės į pietus esančios pagrindinės Lemonto gatvės State Street, šiaurinėje 127-tos gatvės pusėje ir tiesiai į vakarus nuo Ateitininkų namų, su kuriais susiliečia tik maža linija. Gyvenvietė pavadinta lietuvišku vardu: „Amber Shores“ — Gintaro krantai. Beveik visos gatvės pavadintos lietuviškais vardais: Amber Shore Drive, Baltic Circle, Baltic Drive, Vytautas Avenue, Maironis Circle, Kudirkos Drive, Aušra Avenue, Dainė Avenue, Vilnius Street, Kaunas Street, Litas Avenue, Palanga Court, Nida Court, Neringa Drive ir t.t. Gatvės platesnės ir tarp namų atstumai didesni, negu paprastai tokiuose projektuose daroma, daug atvirų vietų, keli tvenkiniai. Gatvės pastatius, jos tuojau bus apsinodamos medžiais. Planas paruoštas taip, kad seminarijos pastatas, kuris turės būti tas Pasaulio lietuvių išsivijos centras, yra maždaug vidury gyvenviečių, supamas vienos šeimos gyvenamųjų namų, Townhouse ir Manorhomes. Daugiau būna pastatai, Condominiums ir verslo įmonės bus nuo

KAIMIEČIO UŽRAŠAI

Vienos šeimos gyvenimo iškarpa

J. ZARA

68

— Kalbu apie tamstų Praniuką. Radau beslankiojančią sodę apie ankstyvąją vyšnią. Mat, jau pradeda raudonuoti uogas, vaikas nebeiškenčia. Norėjau paėmus atvesti, kad išburtum, bet šoko kaip igeltas ir pabėgo. Tikras laukinukas.

Tuo pačiu metu laukinukas nedrąsiai iškišo galvą iš aviečių krūmo šalia vazaunės, bet neišdrįso artintis prie motinos.

— Tai tu ten slapstaisi, išdaigininke! Eikš čia, ganiok muses nuo Valiuko, o nelandyk, kur tau nevalia! Atsigręžusi į Elzė emė atsiprašinėti: — Mes taip jau draudžiam tų vaiką, taip žiūrime, kad nelandžiotų, kur negalima, bet, matyt, toks jo amžius, pats kvailumas, aštuntus metus tik pradėjo... Pasakysiu tėvui, kai pareis pietų, tegu įkirs diržų... Mano širdis neleidžia mušti... Daugiau to nebus, tikrai nebus...

Net ašara ištryško mamunei besiaiškinant, taip buvo susirūpinus tuo didžiu vaiko nusikaltimu. Elzei pagailo moteriškės, širdis suminkštėjo, ir ji prisiverė nusišypsoti.

— Dėl manęs vaikas kad ir suvalgytų kokią uogą, bėdos nebūtų. Saugokitės tik tėvo, jei jis vaiką pagautų prie vyšnios, tai smarkiai nuplaktų.

Elzė dar norėjo pasakyti, jog kartą taip yra buvę. Tėvas pagavo pagaradžio vyšnyne suaugusią merginą ir tai kluvo su botkočiu.

Už klėties, už nedidelio laukelio, kuriame šiemet gražiai bangavo tankūs rugiai, buvo pasislėpęs

senas vyšnynas. Keletas vyšnių medžių buvo prisiglaudę palei garadų tvorą, kuri skyrė Šantaro sodą nuo Pleškio žemės. Buvo lygi ir bendras vyšnynas, medžiai augo abiejose tvoros pusėse. Kaimynai derlių pasidalindavo be ginčų: uogas kiekvienas skindavo nuo tų medžių, kurie augo patvoryje, jo pusėje.

Toks nelabai smagus nutikimas ir rišosi su tuo senu vyšnynu.

Tai buvo prieš metus laiko. Vieną popietę kažkokia mergina nuo Čeponių kaimo ežimais traukė Šantaro sodybos link. Praeidama patvoryje pro vyšnyną, pamatė Magdę Šantaraitę vyšnias beraskančią. Magdė praėję užkalbino, toji sustojo, emė šnekėti, o besišnekėdama skynėsi po uogelę, tik jau Pleškio pusėje.

Pleškys tuo metu arė dirvą už geros varsnos nuo vyšnyno, bet jo budri akis pastebėjo, kad mergina, praėjusi ežia pro jo lauką, perligai užsibuvo patvoryje.

Dar išarė kelias vagas, o balta skarelė vyšnyne, kaip buvo, taip ir liko.

To buvo per daug. Senas ūkininkas nebuvo prates, kad jam kas taip drąsiai ant sprando liptų. O čia ne kitaip ir buvo.

Palikęs arklus, Pleškys greitai žingsniu patraukė per arimą ir netruko atsidurti prie vyšniautojų. Čia pamatė, ko tikėjosi: mergina ku ramiausiai skynė uogas ir vaisinosi. Antroje pusėje tvoros čiauskėjo Šantaraitė.

Nė žodžio netaręs, Pleškys prisiartinio prie įsibrovėlis ir tvojo botkočiu per užpakalį.

— Ar tai gražu? vogti svietimas vyšnias? — pasakė perpykęs.

Mergina taip buvo nusteibinta smūgio, jog tik aiktėloje ir dingo iš vyšnyno. Net neatsigręžusi nubėgo

čia nuosaliai ir toliau. Centra supra 14 akru atviro ploto, priklausancio centrui.

Taigi toks planavimas ir tokie pavadinimai rodo, kad Lito mintis yra ne tik sudaryti palankesnes sąlygas lietuviams įsiruoti čia naują lietuviybės židinį — Lietuvų centrą, bet ir kurti lietuvišką gyvenvietę. Lietuviams bus daromos lengviausios sąlygos čia įsigyti nuosavybes ir apsigyventi. Kol kas pardavimo planai dar nėra paruošti, nenustatytos nė kainos, tačiau jos bus taip tvarkomos, kad lietuviams būtų prieinamos.

Ypač tiems, kurie dėl įvairių priežasčių norėtų išsikelti iš Chicago ir apsigyventi prie naujo lietuviško centro. Lietuvių galės pirkti sau sklypus vienos šeimos namams ir patys juos statyti. Galės organizuoti grupėmis ir pirkti po kelis sklypus iš karto, kad tokiu būdu galėtų pasirinkti norimus kaimynus. Jie galės namus ir užsisakyti pagal statybininkų paruoštus arba savo turimus planus. Galės pirkti ir didesnius sklypų kiekius, net išstisus blokus ir statyti namus

pardavimui. Tuo būdu turėtų susidomėti ir lietuviai statybininkai.

Kam dabar gerai besiklostantį namų statybos verslą atiduoti kitataučiams? Kam jie turi statyti namus lietuviškoje gyvenvietėje ir pardavinėti lietuviams, kai tą patį patarnavimą gali atlikti ir patys lietuviai? Todėl jau ir dabar lietuviai statybininkai raginami kreiptis į Lito pareigūnus ir tartis dėl sąlygų, nes ir paruošiamieji darbai užtrunka.

Žinoma, visos tos statybos turės atitikti ir miestelio reikalavimus ir Lito nustatytai kokybei, nes aplamai ši gyvenvietė turės būti patogii ir kartu pušni bei patraukli. Ačiū Dievui, lietuviai nėra nei skurdžiai, nei apsilėidėliai. Jeigu tik jie nori, gali save parodyti svetimiesiems tikrai gražioji šviešio. O naują gyvenvietę kuriant, tokia proga yra Tereikia tik noro, pasiryžimo ir už kelerių metų mes galime turėti ir mums taip labai reikalingą Pasaulio lietuvių centrą ir aplink jį gražią lietuvišką gyvenvietę.

L. KACIUŠYTĖ PROTESTUOJA

K. BARONAS

Mūsų korespondentas Europoje

Vilniškio „Sporto“ paskutiniam psl. kritiskom raidėm yra šis įrašas: „Sportas na litvoskom jazyke. Gazeta gosudarstvonogo komiteta fizkultury i sporta LSSR i LRSRS. Redaktor A. Litvaitis, Vilnius“. Nežiūrint šio įrašo, „Sportas“ labai dažnai pirmame puslapyje talpina įvairius politinius pranešimus bei Kremliaus įsakus, tuo pačiu nutodamas nuo savo paskirties, nuo savo tiesioginio kelio t.y. tarnauti vien tik sportiniams reikalams, sportinėms žinioms ar straipsniams kūno kultūros klausimais. Deja, mūsų sostinėje leidžiamas „Sportas“ turi laikytis Sovietų Sąjungos sportinio gyvenimo „boso“ M. Gramovo potvarkio, kuris yra taikomas taip pat 4 milijonų tiražu leidžiamam „Soveckij sport“, neseniai patalpinusiam net keturiuose puslapiuose paskutinę M. Gorbaciovą kalbą.

„Sportą“ prenumeruoju berods 26-tus metus, rasdamas pirmą kartą (ir tai pirmame puslapy!) pranešimą kad Lietuvos byla, kova už nepriklausomybę yra tęsiama laisvame vakarų pasaulyje, ypatingai galiūno JAV žemėje! Štai kaip plaukumo meisterė Lina Kaciušytė birželio mėn. 14 d. vilniškiame „Sporte“ rašo: „Mums reikia

taikos. Visai neseniai sužinojau apie JAV prezidento Reagano pasirašytą rezoliuciją, nukreiptą prieš Pabaltijo tarybines respublikas — Estiją, Latviją ir Lietuvą.

„Sunku pasakyti, koku pagrindu ir kuo remiamiesi JAV vadovai galėjo parašyti tokį šmeižiantį „dokumentą“.

„JAV lankiausi ne kartą ir ne kartą teko bendrauti su amerikiečių sportininkais bei sporto gerbėjais. Visada džiugu kai sutinki nuosirdžius žmones, kurie tave sutinka atvira širdimi. Tačiau labai dažnai tiesiog pritrenkdavo iškreiptos žinios apie Tarybų Sąjungą, Pabaltijo tarybines respublikas, Vidurinę Aziją. Dažnai, tiesiog amerikiečiams būdavo sunku suprasti, kad ne viską lemia pinigai, kad mums nereikia mokėti už mokslą, nei plaukikams už baseiną, nei trenerių už mokymą, kad mes, tarybiniai sportininkai (jie visi profesionalai išlaikomi valstybės lėšomis — K.B.) nedrebam dėl atėities, galim pasirinkti bet kokią geidžiamą profesiją. JAV sportininkai lankėsi ne kartą Tarybų Sąjungoje ir matė, kaip mes gyvename ir tokie apsilankymai visada palikdavo gerą įspūdį apie mūsų šalį.

„Mes iš nieko neprasome (Nukelta į 6 psl.)

go patvorių į keliuką ir nukūrė Balsių kaimo link. Dėl tokio tėvo pasielgimo daugiausia nesmagumo turėjo Elzė. Mat, Pleškys tą nelemtą popietę buvo išvanojęs Balsių Dargužytę, pasiturinčio ūkininko dukterį. Elzė apie nuotykį sužinojo iš Magdės, kuri tą atsitikimą, dargi su pagražinimais, visiems pasakojo.

Dabar buvo proga ir Kudulienė papasakoti tą tėvo išsišokimą. Tai iš nustebimo net žadą atėmė.

— Negali būti! — netikėjo mamunė.

— Teisybė, kaip mane gyvą matai!

— Už sauja vyšnių žmogų išvanojo!

— Taip jau buvo... Ir aš tai sakau jums — valdykite vaiką...

Staiga atsiminė: duona krosny, ir buvo pats laikas patraukti.

— Bėgu, duona perkeps... — ir nubėgo skersai daržo.

Viena pasilikusi, Kudulienė dar kurį laiką vainojo seimininką, taip nevykusiai pasielgusį ir, pamačiusi Praniuką, nedrąsiai pas ją atslenkanti, švelniai subarė:

— Gausi ir tu, išdykėli, gausi!

Kai Šantaro kieme emė žvangėti žvangalus, kviečiantis šeimyną pietums, Kudulienė pasiėmusi kūdikį nuėjo į trobą. Ji žinojo, kad jos Elenutė bus išvirsusi pietus, kas dar iš ryto buvo aptarta.

Sugaišusi valandėlę kieme, ji pasitiko ir vyrą, pareinantį su talkininku iš Svėtės.

— Kaip sekėsi šienauti? — užkalbino sienpjovius, ir talkininkas, šnekus ir greitas su atsakymu, pabėrė kaip iš rašto:

(Bus daugiau)

BOSTONO ŽINIOS

KELIONĖ Į PUTNAMĄ AUTOBUSU

Susidarius reikiama skaičiui asmenų Bostone, norinčių autobusu vykti į Putnamo seselių šventę, bus pasamdytas autobusas. Seselių šventė Putname įvyks liepos 27 d. Autobusas nuo Lietuvos klubo, 368 West Broadway, So. Boston, išvyktų 9 val. ryto. Iš Putnamo kelionei namo būtų išvykstama 5 val. p.p.

Norintieji vykti autobusu yra prašomi iki liepos 13-tos dienos užsirašyti šv. Petro lietuvių parapijos bažnyčioje sekmadieniais, 7-tos gatvės koplyčioje, arba telefonu kreipiantis į Antaną Janušką — 696-5438, arba klebonijoje, tel. 268-0353, įmokant 11 dol. už kelionę su įėjimu į šventę. Seselės prašo paremti jų darbus atsilankymu šventėje.

ANDRIUS BALTA — MAGISTRAS

Inž. Andriui Baltai šį pavasarį Northeastern universitete bus suteiktas magistro laipsnis iš inžinerijos. Rudenį Andrius tame pačiame universitete pradės magistro verslo administracijos magistrui. Andrius ir jo žmona Vida gyvena Bostono priemiestyje Miltone. Sėkmės Andriui! Džiaugiamės mūsų jaunimo gabumais ir darbštumu.

BIRŽELIO BAIŠIOSIOS DIENOS NEPRAEJO

Atsimenu užkaltus vagonus, kuriais rusai mūsų brolius ir seseris trėmė į nežinią, į šaltą Sibirą. Atsimenu tą baimę, didžiausią mano gyvenime, ir bejėgiškumą ką nors padaryti. Niekas negalėjo mums padėti; nei valdžia, kurios iš tikrųjų jau nebuvo, nei bažnyčia, kuri pati slapstėsi, kaip ir mes visi, kurie dar išlikome, turėjome patys savimi rūpintis, slapstyti, kur kas galėjo: kas miškan, kas kaiman, kas tiesiog į parkus. Tai buvo baisioji savaitė, kuri pakeitė visų mūsų tautiečių nusistatymą rusų atžvilgiu.

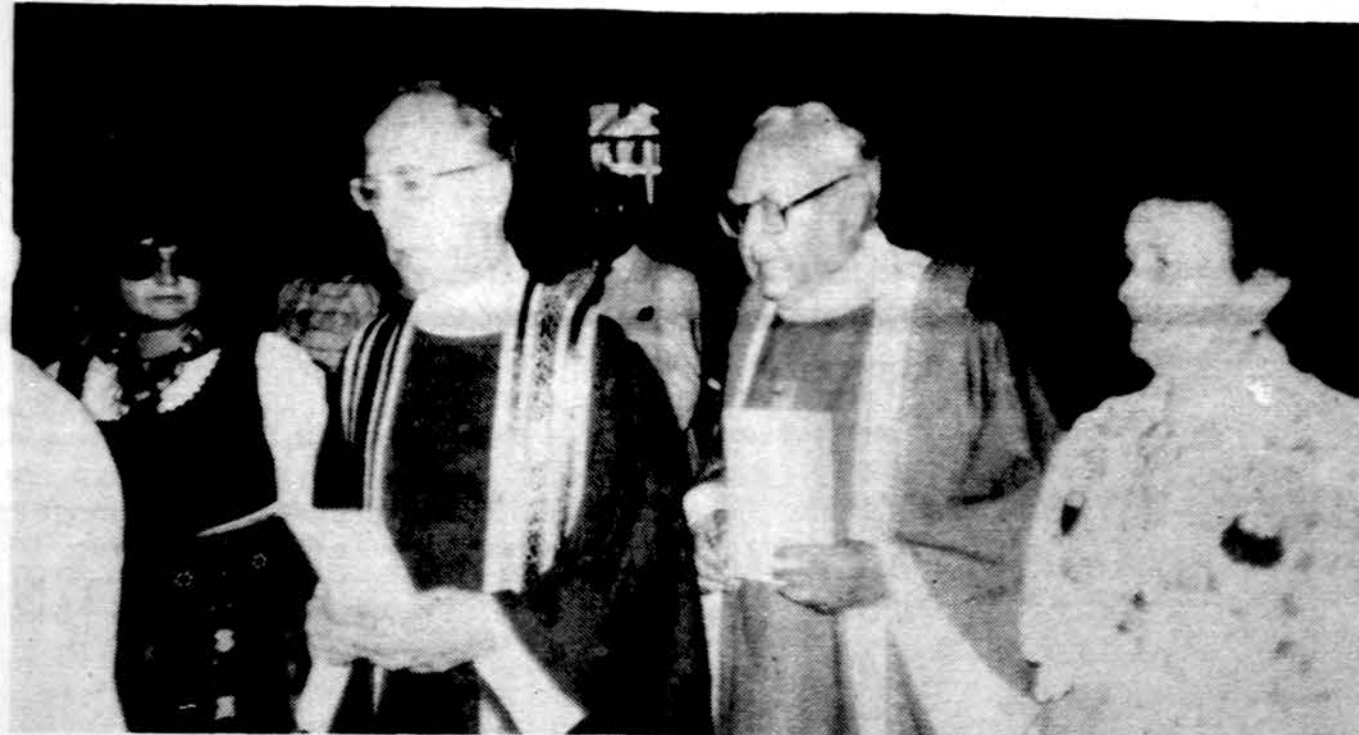
Mes, kurie pabėgome nuo

antrosios rusų okupacijos, kasmet prisimename anuos baisiuosius trėmimus, ruošdami minėjimus tragiškiesiems birželio įvykiams priminti.

Šįmet So. Bostone buvo suruoštas birželio dienų minėjimas mūsų jaunesniosios kartos. Tradicinį chorą pakeitė grojama juostelė, nebuvo ir mūsų tradicinių solistų. Kalbėjo ir deklamavo jaunimas, skautai, mūsų vaikai, kurie nematė anų baisių įvykių, vaikai, užaugę amerikietiškoje prabangoje ir laisvėje. Įspūdingiausias šio minėjimo momentas buvo, kai jaunimas nešė kryželius, ar statė kryželius tiems, kurie patys sau jų nebegali pastatyti, ir degė žvakeles, už tuos, kurie to negali padaryti ir dego gėles, irgi už tuos Sibire mirusius. Tas momentas buvo pats įspūdingiausias.

Žmonių prisirinko labai daug. Visus domino spaudoje paskelbtos Razgaitienės ir P. Žumbakio kalbos. Abudu labai geri kalbėtojai. Iškliausias Žumbakį, paaiškėjo, kad raudonoji grėsmė dar ir šiandien mus tykvoja, kad ji ne tik nepraejo, bet dar sustiprėjo, įgavusi kitą charakterį. Žumbakio kalba buvo logiška, labai įdomi, bauginanti ne tik mus, bet ir mūsų jaunimą. Ką daryti? Pirmą reikia perskaityti adv. Žumbakio parašytą knygą „Soviet Evidence in North American Courts“, kurioje vaizdžiai nurodomas sovietų melas. Knyga parašyta anglų kalba, labai įdomi ir teikianti žinias, kurių kitur nerasime. Kiekvienas lietuvis ir lietuvė turėtų šią knygą perskaityti ir ją padovanoti savo amerikiečiams draugams. Šiandien, kai tiek daug melo skelbiama apie mūsų tautą ir daugybė amerikiečių skaito ir girdi tą melą, mūsų pareiga yra šį melą demaskuoti. Bostone šią knygą gausite pas Bruten Vietą, 41 Fox Hill Lane, Milton, MA 02186. Nestovėjime bejėgiai, kai mūsų broliams gresia pavojus. Naudokime ginclą, kurį turime — laisvai savo mintis reikšti ir reikškime jas garsiai.

E.V.

Kun. Joseph A. Nolin (kairėje) ir kun. Kazimieras Ruibys Prince of the Peace bažnyčioje koncelebruoja šv. Mišias už Lietuvą Baisiojo Birželio minėjime.

Nuot. J. Janušaitis

pranašingai žvelgė, kad okupantas bolševizmas žlugs ir kad laisvė priklausys visiems žmonėms.

Tai pirmas atvejis, kada apie pavergtą Lietuvą, ištrėmimus, genocidą ir kitų tautų pavergimą čia prabilo amerikietis dvasiškis ir amerikiečių visuomenę. Aukas prie altoriaus nešė dr. S. Sukarevičienė ir Irena Kapčienė.

Šiomis iškilmingomis pamaldomis, be abejo, rūpinosi klubo valdyba ir kun. dr. K. Ruibys, ir jiems priklausė padėka.

Tuojuo po pamaldų didžiojoje parapijos salėje buvo atnaujinti minėjimo dalis. Čia taip pat dalyvavo ne tik lietuviai, bet ir minėtų pavergtų tautų atstovai ir tautiečiai.

Minėjimą pradėjo klubo pirmininkas Jonas Daugėla, pasveikindamas gausiai susirinkusius pavergtų tautų tautiečius. Padėkojo dvasiškiams už iškilmingas pamaldas ir pasveikino minėjimą iš Baltųjų rūmų Washington, DC, atskridusį pagrindinį kalbėtoją, prezidento specialų asistentą etninųjų grupių reikalams, jauną politiką Liną Kojelį. Minėjimui vadovauti pakvieta jaunosios kartos atstovė prof. dr. Sigita Ramanauskienė, kuri programos eigą supažindino su minėjime dalyvaujantais latvių, ukrainiečių, lenkų, vengrų atstovais.

Muz. A. Skriduliui akompanuojant, sol. Juozė Daugėlienė vadovaujant, nuaidėjo JAV himnas. Po gražaus šios dienos prasmę ryškinančio programos vadovės dr. Sigitos Ramanauskienės žodžio dr. Vytautas Majauskas pristatė minėjimo pagrindinį kalbėtoją svečią iš Washingtono, D.C., Liną Kojelį. Jis dalyviams supažindina su Lino Kojelio biografija, išeitais mokslais, pasiekimais tarnyboje, suminėjo aukštas pozicijas įvairiose įstaigose ir pagaliau jo tarnybą Baltuosiuose rūmuose, esant prezidento patarėju etninųjų reikalams.

Liną Kojelį, jauną politiką, įkopusį į aukštas pozicijas, gerai pasirodęs, gerai pažįsta JAV politinį gyvenimą, puikiai orientuojantis situacijose. Jo kalba buvo gana įdomi, nors atspindėjo joje dabartinio prezidento užtūmtoji politinė linija. Kitai ir būti negali. Savo kalboje trumpai apžvelgė pasaulinę politiką, kilusius konfliktus, bolševizmo grėsmę, jo veržimąsi į įvairias valstybes ir JAV pastangas tam pasipriešinti. Stabtelėdamas prie pavergtųjų tautų problemų, kalbėtojas pažymėjo, kad tai sunkus ir ilgas kelias į laisvę, bet tai nėra beviltiškas. Istorijs raidoje turime pavyzdžių, ir imperialistų užmačios susilaukus galo. Prezidentas labai rūpinąs, kad pavergtos tautos būtų informuojamos, joms teikiama laisvės viltys ir tam tarnauja JAV, Romoje, Madride, Vokietijoje, radijo tarnybos, žinios teikiama 42 kalbomis ir tam skiriama tūkstantis su virš valandų savaitėje.

Iškėlė pavergtų tautų tau-

tybių menką organizuotumą JAV politiniame gyvenime. Neturime svorio, kada ateina balsavimai. Neturime ryšių su aukštesniais ar aukštaisiais pareigūnais Valstybės departamente ir prezidentūroje. Mūsų veiksniai dirba gerai, bet veikia ribojasi daugiau savajame pasaulyje. Vadovaujantys žmonės nesupajūsta, neužmezga artimų pažinčių su tais, kurie formuoja JAV politinį gyvenimą. Reiktų tokių žmonių susirasti, su jais bent draugiškuose susitikimuose pabendrauti, pavaišinti, išeiti drauge, kaip įprasta pas amerikiečius, gerų pietų. Juk pinigų laisvinimo darbams turime. Tad tokiems žygiams juos turėtume naudoti. Kol to nepasieksime, pabaltiečių problemas sunkiai prasižveržia pro aukštesnius pareigūnus. Turime išjungti amerikiečių politines partijas, parodyti savąjį svorį, tada bus galima įtakoti kongreso narius ar senatorius, kad jie mūsų reikalų nepamirštų, nes kitaip jie negautų mūsų balsų. Tik su tuopolitika skaitosi. Memorandumai-geras dalykas. Tik jų likimas esąs mums nedžiuginantis. Tokių memorandumų gaunama iš įvairių tautybių ir įvairiais reikalais, tad pareigūnai kartais menkai tekreipia į juos dėmesio ir jų eiga būna ribota. Kalbėtojas siūlė stebėti savo valstijų senatorių ir kongresų narių laikyseną, kaip ir už ką jie balsuoja. Jeigu jie mūsų interesų negina, jais nesidomi, tada mes, būdami gerai organizuoti JAV politikoje, turėsime progą juos veikti ir reikalauti, kad ir mūsų interesų būtų paisoma. Prašė nuširdžiai remti prezidento politiką, jungtis į politinį gyvenimą, išeiti iš savo kiemo, tada mūsų politinis svoris daug padės ir mūsų problemų sprendimui. O tai būtų gera, kad tokį bloką sudarytų visos pavergtos tautos, o ne pavieniai varstytume įstaigų duris. Savo kalbos pradžioje Linas Kojelis perskaitė prezidento Reagano proklamaciją, skelbiančią birželio 14 Pabaltijo laisvės dieną.

Jautrias sovietų žiaurumus ryškinančias kalbas pasakė pavergtų tautų atstovai latvių dr. Arthur Takmanis, ukrainiečių — Walter Kowal, lenkų Edward Kaziukiewicz ir vengrų atstovas.

Po kalbų buvo trumpa meninė programa, kurią atliko „Sietynas“, vadovaujamas muz. Antano Skridulio. Padainavo Nuo Atlanto iki Baltijos jūros — A. Skridulio, žodžiai Gedimino Lapėno, Tėviškėlė — Broniaus Budriūno, žodžiai P. Stelingio, Žemė gintarinė ir, publikai pageidaujant, Obelėlė. Dainos jautrios, die nosi progai tinkančios, gerai paruoštos ir dalyvių nuširdžiai palydėtos.

Pabaigoje klubo valdybos pirmininkas nuširdžiai padėkojo svečiam Linui Kojeliui ir visiems bent kuo prisidėjusiems prie šio prasmingo minėjimo suruošimo. Minėjimas suruoštas tikrai gerai, neišstas, kalbos trumpos, prasmingos, uždegančios atei-

ties darbams. Padėka už tai priklauso ir sumaniai klubo valdybai. Minėjimas baigtas Lietuvos himnu.

Atskirai tenka pažymėti, kad minėjimo proga didžiojoje salėje buvo suruošta ypatingai turtinga mūsų tautodailės dirbinių paroda. Ekspozuoti tautinės juostos, audiniai, medžio dirbiniai, gintaras ir daugelis kitų meno kūrinių. O taip pat atskiruose skyduose buvo gerai pavaizduota Lietuvos istorija, jos kovos už savo tautos laisvę, bolševikų įvykdyti trėmimai ir t.t. Parodą ruošiant, ekspozitais iš vietos lietuvių skolinant, daug sielos ir darbo įdėjo dr. Serapina Sukarevičienė, A. Dautartienė, Regina Snarskienė, lietuviškų lėlių turtingą skryžių įrengė Papievienė, nuširdžiai talkino inž. Bronius Snarskis — klubo valdybos vicepirmininkas, inž. K. Bartinas, dail. J. Sodaitis, o taip pat visa klubo valdyba su talkininkų būriu, vadovaujant klubo pirmininkui Jonui Daugėlai. Svečią Liną Kojelį globojo dr. Vanda ir dr. Vytautas Majauskai.

Prieš minėjimą klubo valdybos pirmininkas Jonas Daugėla paruošė ir Floridoje išseinančiai spaudai pasiuntė išsamią informaciją apie okup. Lietuvą, deportacijas, vykdomą genocidą. Taip pat klubo valdybos nariai, talkiniant dr. Vytautui Majauskui, dėjo pastangų į minėjimą atsikviesi Floridos senatorių ir kongreso narių bei vietos didesnių politikų. Deja, šios pastangos buvo nesėkmingos. Minėti politikai minėjimą neatsilankė. Tik šį kartą gana populiarus, plačiai skaitomas dienraštis, „The Orlando Sentinel“ birželio 13 d. laidoje įdėjo redakcijos štabo nario Charley Reese straipsnį, užvardinęs „What would Soviet occupation be like? Ask The Lithuanians“. Straipsnis parašytas objektyviai, išsamus, gerai parąškinantis okup. Lietuvos padėtį, suminėti ištrėmimai, lietuvių pastangos atgauti nepriklausomybę. Tikrai puikus, amerikiečius supažindinantis su okup. Lietuva straipsnis.

„Daytona Beach Journal“ reporterė taip pat kalbėjosi telefonu su Linu Kojeliu ir po to tą pokalbį išspausdino dienraštyje. Pokalbis gana santūrus, matyt, iškoreguotas, su mažomis duomenų klaidomis, tačiau reikšmingas sava informacija amerikiečiams. Minėjime dr. V. Majausko pastangomis dalyvavo žurnalistas Gary Morton iš „The Florida Catholic“ laikraščio. Su juo teko kiek ilgiau pasikalbėti. Jis buvo maloniai nustebintas lietuvių suruoštu prasmingu minėjimu, menine programa ir pareiškė, kad daug ką patyręs apie pavergtų tautų likimą, ir pažadėjo apie tai parašyti savo laikraštyje. Bendrai paėmus, pradžia gera. Ateityje bus taip pat ieškoma būdų sudominti senatorius, kongreso narius ir spaudą, ruošiant reikšmingus minėjimus.

J. Janušaitis

CLASSIFIED GUIDE

MISCELLANEOUS

A VILIMAS MOVING

Tel. 376-1882 ar 376-5996

10% — 20% — 30% pigiau mokėtis už apdraudą nuo ugnies ir automobilio pas mus.

FRANK ZAPOLIS

3208 1/2 West 95th Street
Tel. — GA 4-8654

MASTER PLUMBING

Licensed, Bonded, Insured

Nauji darbai ir pataisymai. Virtuvės ir vonios kabinetai. Keramikos plytelės. Karšto vandens tankai. Flood control. Užsikimšę vamzdžiai išvalomi elektra. Paliukite pavardeį ir telefoną — lietuviškai.
SERAPINAS — Tel. 636-2960

REAL ESTATE

CONTRACTOR wants to buy homes. Any area. Will pay CASH. 925-5110

KOMPIUTERIŲ

pagalba galite nusipirkti ar parduoti namą mieste ir priemiesčiuose. Sąžiningai patarnaus

J. BACEVIČIUS

BELL-BACE REALTORS
6529 S. KEDZIE
778-2233

T A I S O M E

SKALBIMO IR DŽIOVINIMO MASINAS IR SILDYTVUVUS
Kreiptis į: Hermis Deckys
Tel. 585-6624 po 5 val. vakaro
Kalbėti lietuviškai

KAS YRA IR KUR?

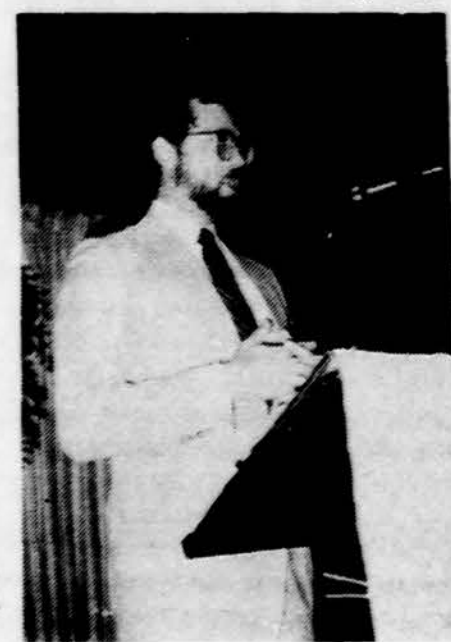
LIETUVIŲ ENCIKLOPEDIJOS 37 TOMAS — PAPILDYMAI

Vyr. redaktorai: Simas Sužiedėlis ir Jurgis Gimbutas.
Redaktoriai: Stasys Bačkaitis ir Antanas Mažiulis.

- 689 psl. Kieti viršeliai.
- Biografinės žinios apie lietuvių išeivijos kultūrininkus ir visuomenininkus.
- Naujieji lietuvių talentai.
- Naujai sukurtos organizacijos ir institucijos išeivijoje ir okupuotoje Lietuvoje.
- Nauji lietuviški leidiniai.
- Ok. Lietuvos naujieji rezistentai-disidentai.
- Nauji atradimai.
- Pastarosios mirtys.
- Būtina kiekvienai lietuvių išeivio bibliotekai.
- Leidėjas Juozas Kapočius. Talkina Lietuvių Fondas per JAV LB Kultūros Tarybą. 1985.
- Kaina 35.00 dol.
- Užsakymus siųsti į **DRAUGĄ**
- 4545 W. 63rd St., Chicago, IL 60629, USA

LIETUVIAI FLORIDOJE

Daytona Beach, FL

Linas Kojelis, Baltųjų rūmų pareigūnas, kalba Daytona Beach, Fla., minint Baisiojo Birželio trėmimus.

Nuot. J. Janušaitis

BAISŪJĮ BIRŽELĮ PAMINĖJOME PLATESNIU MASTU

Daytona Beach Lietuvių klubo valdybos pastangomis šiais metais lietuvių tautos tragedijos — Lietuvos okupacijos 46 metų ir nuo didžiųjų trėmimų Sibirą 45 metų sukaktis paminėjome daug prasmingiau ir platesniu mastu. Minėjimas buvo birželio 15 d. Minėjimas pradėtas Prince of Peace katalikų

bažnyčioje, Ormond Beach. Šv. Mišias už nukankintus Sibire, ištrėmtuosius bei dabar tebekenciančius ir persekiojamus už tautų laisvę atnašavo šios parapijos klebonas kun. Joseph A. Nolin drauge su kun. dr. Kazimeru Ruibiu.

Prieš prasidedant pamaldom ir bažnyčia įžygiavo procesija — pavergtų tautų vėliavos ir dvasiški. Vėliavas lydėjo tautybių atstovės, apsiėngusios tautiniais drabužiais. Prie altoriaus išsirikiavo JAV, Lietuvos, Latvijos, Ukrainos, Vengrijos, Lenkijos vėliavos.

Pamaldose dalyvavo amerikiečiai ir minėtų pavergtų tautų tautiečiai. Bažnyčia perpildyta žmonėmis. Pamaldų iškilmingumą praturtina lietuvių „Sietynas“, vadovaujamas muz. Antano Skridulio, šv. Mišių metu giedojęs gražias giesmes anglų ir lietuvių kalbomis. Šv. Mišių skaitymus atliko sol. Juozė Daugėlienė ir viena amerikietė.

Pamokslą pasakė pats šios parapijos klebonas kun. Joseph Nolin. Jis vaizdžiai apibūdino pavergtų tautų sudėtas aukas, kovojant už savo tautų laisvę. Suminėjo Sibiro tremtyje žuvusias aukas, jų išgyvenimus ir didžiąją golgotą, kurią pergyveno tauta, laisvę mylintys nekalti patriotai, neišskiriant senelių ir mažutėlių bei moterų. Jis

ALGIRODO GUSTAČIO

KELIONĖS NEŽINOMUOSE

KRAŠTUOSE

Nuotaikingai aprašyti atsiminimai

iš kelionių po:

- MEKSIKĄ
- MALAZIJĄ
- SINGAPORĄ
- JAPONIJĄ
- HONG KONGĄ
- KINIJĄ
- THAI

Autorius su dail. J. Pautienimi Meksikoje 1963 m.

Gaunama Drauge 4545 W. 63rd St. Chicago, IL 60629 USA

Kaina \$10.75 su persiuntimu. Illinois gyventojai dar pridėda .72 valstijos mokesčio

JURGIS GLIAUDA

The AGONY. A literary approach to history. Translated from Lithuanian by Jonas Zdanys. Ši knyga išleista 1985 su parama Lietuvos Šaulių sąjungos, kuriai vadovauja Karolis Milkovaitis. Didelio formato, 288 psl. Tai gera ir vertinga dovana bet kokioms progoms, nes joje laikrodžio tikslumu aprašomas mūsų tautos laisvės ir nepriklausomybės paradimas. Kaina su persiuntimu 13.50 dol. (Illinois gyventojai dar pridėda 96 ct. valstijos mokesčio).

Užsakymus siųsti:

Draugas, 4545 W. 63rd St., Chicago, IL 60629

Dalyvių dalis Kasos Chicagos skyriaus susirinkime Jaunimo centre. Nuotr. J. Tamulaičio

KUN. DR. K. RUIBYS – SUKAKTUVININKAS

Šių metų liepos 1 d. savo artimųjų ratelyje tyliai savo amžiaus deimantinę sukaktį atšventė Daytona Beach, Fla., prieš kelerius metus apsigyvenęs kun. dr. Kazimieras Ruibys.

Šioje lietuvių kolonijoje sukaktuvininkas rūpinasi sielovados reikalais ir kiekvieno mėn. antrąjį sekmadienį atšaukia šv. Mišias lietuviams. Jis taip pat dar padeda pastoraciniame darbe ir Prince of Peace katalikų parapijos kunigams. Kun. dr. K. Ruibio dėka ir lietuviams šioje parapijoje sudarytos labai palankios sąlygos.

Minint birželinius įvykius, kun. Joseph A. Nolin savo pamokslu tarp kita ko prisiminė ir kun. Ruibį ir nuoširdžiai vertino jo, kaip lietuvių kunigo, darbus šiai parapijai.

Kun. dr. K. Ruibys gimė 1911 m. liepos 1 d. Olgapilio kaime, Švėkšnos valsč., Tauragės apskr. Mokėsi Plungės gimnazijoje, baigė Telsių kunigų seminariją ir kunigū išventintas 1935 m. Nepirkli. Lietuvoje jis kapelionavo Švėkšnos, Skuodo ir Palangos gimnazijose. Turėdamas neabejotiną gabumą moksle, nesitenkino vien kunigų semi-

narijos baigimu, o studijas tęsė Vytauto Didžiojo universitete ir 1940 metais įsigijo teologijos licenciatą ir 1941-44 metais dėstė Telsių kunigų seminarijoje. Artėjant antrą kartą bolševikams į Lietuvą, kun. dr. Kazimieras Ruibys su tūkstančiais tėvynę paliekančių išvyko. Ir išivijo neleidžia laiko veltui, bet Romoje Grigaliaus universitete gilo teologijos studijas ir 1947 m. įsigijo teologijos daktaro laipsnį.

I JAV atvyko 1948 m. Amerikoje jam nebuvo lemta pastoracinį darbą dirbti lietuvių parapijoje. 1955-56 metais jis kapelionavo Illinois universitete ir buvo bažnyčios rektorius prie Newman Foundation. Čia dirbdamas tame pat universitete įsigijo ir magistro laipsnį. Po to kun. dr. K. Ruibys pastoracinį darbą dirbo amerikiečių parapijoje Illinois valstijoje, eidamas klebono pareigas.

Sukaktuvininkas – tvirtas žemaitis, tiesaus būdo, tvirtai laikosi savų principų, tačiau smagu su juo susitikti, pokalbiuose kartais pasiginčyti vertinant nepriklausomas Lietuvos laikotarpį. Šiaip jis žemaitiškai nuoširdus, ištikimas Bažnyčiai, pareigingas kunigas. Praėjusiais metais kaip tik šioje lietuvių kolonijoje iškilmingai buvo atšventas jo 50 metų kunigystės sukaktis.

Jis yra gilus mąstytojas, nepaprastai apsiškaitęs ir tas savo žinias dažnai panaudoja pamoksluose lietuviams.

Sveikindami sukaktuvininką kun. dr. Kazimierą Ruibį 75 metų amžiaus sukakties proga, linkime Dievo palaimos ir drauge džiaugiamės jį turėdami savo tarpe, šioje lietuvių kolonijoje.

J. Janušaitis

Mūsų kolonijos

Putnam, Conn.

IVYKIAI JUNGIA LIETUVIUS IR STIPRINA LIETUVYBĘ

Marijos Nekalto Prasidėjimo seselių vienuolynas yra vienas židinių už Lietuvos ribų, iš kur sklaidžiama lietuviškoji kultūra, ugdomas patriotizmas ir puoselėjamas krikščioniškosios sąmonės gilinimas. To pavyzdžiais gali būti trys ką tik buvę nedideli įvykiai.

Birželio 14-15 dienomis vienuolynė lankėsi Motuzas. Jis atvežė ir parodė du filmus apie Lietuvą. Pirmą vakarą – pagrindinio vienuolyno salėje, antrą kartą – Matulaičio namuose. Filmai gaminti dar Lietuvai esant nepriklausomai. Jie vyresnio amžiaus

žmonėms sužadino nostalginius prisiminimus, nes vaizdais priminė Lietuvos gamtos grožį, kultūringus jaunimo pasilinksminimus, Lietuvos miestų gražinimus pastatais, Lietuvos kariuomenės pasirodymus ir daug kitų dalykų, kas ne vienam ir ašarą išspaudė. O jaunesniesiems, Lietuvos nemačiusiems, kurių šioje kolonijoje yra labai nedaug, sudarytos sąlygos nors vaizduose pamatyti savo tėvų ar senelių kraštą. Visa tai jungė žiurincius ir kėlė meilę tėvynei Lietuvai.

Birželio 23 d. dr. Č. Masaitis sukvietė į savo namus putnamiečius, seseles ir kitus, ir daug kitų apylinkių lietuvių, pvz. Bostono, Hartfordo, Worcesterio, atšvesti Joninių vakarą. Daktaro namai ant ežeruko kranto, miškelio apsupti. Be visų susirinkusių, kurių buvo puspenktos dešimtys, pabandavimą ir vaišių, pravešta ir ypatinga Joninių vakaro programa, prie sukurtos ežeruko lauzo.

Programai vadovavo dr. A. Stankaitis, įterpdamas kai ką humoristiko. Kun. V. Cukuras suglaustai atskleidė šokių ir Joninių papročių prasmę, ypač kas surišta su papročio žiedo ieškojimu. Kun. J. Krivickas jį papildė, primindamas kai kuriuos juokingus įvykius, ypač iš Jonų vardadienio šventimo. P. Totoraitienė ir V. Abromaitis vaizdinai skaitė dalį A. Baranausko „Anykščių šilėlio“. Poetė D. Augienė humoristinėmis eilėmis aprašė tą viešnagę, šeiminingą, daugelį dalyvių ir pan., kas sukėlė linksmo juoką. Poetė D. Sadūnaitė paskaitė poetės G. Tulaukaitės d. vakarui tinkančius eilėraščius. Seselė Onutė paskaitė humoreską iš Lietuvos „Siekėnis sprindžio vaikas“, kuri sukėlė daug šypsenų ir juokų. Improvizuotas papročio žiedas atiteko ses. Paulėi, seselių vyresniajai.

Pabandavimas su dainomis užtruko ligi vėlomos. Ačiū dr. Masaičiui už sveigos suruošimą lietuviškiems papročiams prisiminti ir suteikti proga kelioms dešimtims lietuvių susiburti.

Birželio 29 d. suruošta vienuolyno Raudondvario salėje vakaronė pagerbti seselių proovinciole seselę Paulę jos vardinių progą. Vakaronės programai vadovavo dr. Č. Masaitis, seselių rėmėjų centro vald. pirm. Jis ir kun. V. Cukuras visų susirinkusiųjų vardu sveikino seselę Paulę, linkėjo Aukščiausiojo palaimos, o ir toliau tęsti vienuolyno sodybės gražinimą naujų medžių ir gėlių sodinimu, ką ypač mėgstą seselė.

Vakaronėje pasireiškė seselių kandidātė Kerry Vaznis, itališkos kilmės, bet jau pramokusi lietuviškai, su lietuviškai perskaitytu eilėraščiu (susirinkusių pasitenkinimas išreikštas ovacijomis), ses. Eugenija ir rašytoja D. Augienė duetu humoreska, sukurtu

SIBIRAN IŠTREMIEJI IR SRI LANKA

KĘSTUTIS TRIMAKAS

Pernai birželio mėn. vidury Ciceroy buvo ruošiamas Sibiran išvežimų paminėjimas. Kaip paprastai, ruošiausi tos parapijos bažnyčioje sekmadienio pagrindinių lietuviškų Mišių metu pasakyti pamokslą ta tema.

Tuo tarpu iš Čikagos arkivyskupijos kanceliarijos atėjo pranešimas tą sekmadienį Ciceroy parapijos bažnyčioje turėti rinkliavą neturtingai Kandy vyskupijai Sri Lankoj (anksčiau vadinamoj Ceilono saloj Indijos vandenynė). Negalint atvykti pramatytam kunigui iš ten, vietinis tas Mišias laikantis kunigas buvo prašomas tikinčiuosius supažindinti su Sri Lankos padėtimi, pasinaudojant atsiųstu kun. Ferdinando laišku bei kita atspausdinta informacija.

Pasijutau keblioj padėty. Norėjau visų Mišių bei pamokslų dėmesį skirti lietuvių tragiškiems išvežimams, o čia „painiojosi“ visai „svetimas“ reikalas. Vis dėlto ėmiau susipažinti su atsiųsta medžiaga. Toj didžiulėj saloj buvo 15 milijonų gyventojų. Ten uždario vidurkis vienam asmeniui nesiekia nei 300 dolerių (kai tuo tarpu JAV-ese 8000 dolerių). Uždario didžioji dalis (80%) sunaudojama maistui (gi JAV-ese tik 25%). Tik 8% tos salos gyventojų yra krikščionys, o Kandy vyskupijoj – tik 3%, tai britų iš Indijos atvežtieji dirbti arbatžolių plantacijose. Toj vyskupijoj skurdžiai gyvenantiems suauktais pinigais buvo norima suteikti medicinos pagalbą, švietimo bei amatų mokymų reikmenis.

Visa tai perskaitęs, nebejutau, kad Sibiran ištremtųjų lietuvių ir Ceilonan atvežtų neturtingųjų indų sunki dalia buvo jau taip nesuregretinama. Jie buvo svetimai.

pastarosios, apdainavo seselės Paulės darbus, O. Strimaitienė paskaitė I. Šeinius straipsnelį „Pievoje“, seselė Viktorija paskaitė savo aprašymą apie gėles ir gėlininką. Ses. Ona Mikailaitė paskaitė naujų eilėraščių. Jie yra iš ruošiamo rinkinio „Tikinti Lietuva“. Eilėraščiams akstiną davė Vilniaus išgriaus kalvarijos, Vilniaus išniekinta katedra, naikinami pakelių kryžiai su Rūpintojėliais, tikinčiųjų persekiojimas ir pan. P. Totoraitienė ir V. Abromaitis skaitė Maironio eilėraščių – reginį nuo Medvegalio kalno. Kiekvieno atlikėjo programos punktas buvo atskiriamas nuo kitų sudainuojama daina (iš išdalinto dainorėlio), prie pianino vadovaujant ses. muzikei Teresei. Paskutinioji daina buvo „Lietuva brangi“.

Pabaigoje seselė Paulė padėjo visiems vakaronės dalyviams, kurių buvo keli ir iš toli, pasižadėjo tęsti darbus toliau vienuolyno ir Lietuvos labui. Oficialioji vakaronės dalis užbaigta visų sugiedotu „Himnu Kūrėjui“. Po to visi pabandavo ir pasivaishino seselių ir kai kurių šeiminingų paruoštais skanėstais.

Gyvuok, seselė Paulė, ir Visagalys tegul tau padeda!

J. Kr.

Juos rišo tikėjimas, sunkaus gyvenimo likimas ir pagalbos reikalas. Čia pat Dievas kvietė visus prie savo stalo, kur visiems buvo pakankamai vietos.

Sibiran išvežtieji lietuviai patys yra parodę pavyzdį net sunkiose sąlygose palaikyti ryšį su kitataučiais ir jiems kuo gali padėti. Taip Nijolė Sadūnaitė, būdama Sibire, buvo nepaprastai paslaugiten su ja dirbusiems kitataučiams, o taip pat ligoniams ir iš jų susilaukė daug padėkos ir gėlių. Ir Viktoras Petkus koncentracijos stovykloje aiškino, tikėjimo dalykus savo likimo bendrininkams, jo paties laiske pavadintiems „vagiškiams“, o jie atsidėkodami iš kojines siūlų numezgė kryželį ir jam padovanojo.

Visam pasauli yra kitataučių, kurie, supažindinti su ištremtųjų lietuvių dalia, jiems padeda kuo gali. Štai Tasmanijoj (Australijoj) australai studentai susiorganizavo į Kalinių Bičiulių draugiją rašyti kaliniams laiškus bei melstis už juos. Vokiečiai buvo susirūpinę Nijolės Sadūnaitės likimu. Sibiro lietuvių maldaknygė buvo išversta į keliolika kalbų. Iš tos maldaknygės su lietuvišiais treminiais dabar meldžiasi nebe vien tautiečiai, bet ir italai, amerikiečiai, olandai, kiniečiai ir kiti.

Apie visa tai to sekmadienio Mišių metu ir pakalbėjau. Ir taip prie Viespaties stalo Ciceroy lietuvių bažnyčioj bendroji krikščioniškoji dvasioj susitiko ir Sibiran išvežtieji lietuviai, ir skurdą patyrusieji indai Sri Lankoj. Ir vieniems ir kitiems reikia pagalbos. Viešpats prašo už juos. Mes turime galimybę jiems Jo vardu padėti.

Ciceroy bažnyčioj susirinkę lietuviai buvo dosnūs Sri Lankos tikintiesiems, o taip pat karštai meldėsi už ištremtuosius lietuvius. O aš Kandy vyskupijai parašiau laišką apie Sibiran išvežtuosius lietuvius, nušimčiau į anglų kalbą išversta Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kroniką ir jo paprašiau su jojo tikinčiaisiais melstis už ištremtuosius. Iš to vyskupo gavau tokį laišką.

„Turiu atsiprašyti už ilgą delsimą Jums parašyti. Situacija mūsų krašte keičiasi kasdien ir įtampa kyla besitęsiant terorizmui. Dėl to šiais paskutiniais metais buvo daug skausmo ir rūpestio. Vis dar tikimės, meldžiamės ir atakuojame Dangu, kad Gerasis Viešpats pakeistų mūsų žmonių protus ir širdis pastoviai taikai sukurti.

„Mūsų žmonės aš paimamuošiu per mūsų Menesinį Laišką apie tūkstančius lietuvių katalikų, kurie komunistų buvo ištremti į Sibirą 1941 m. Būkite užtikrinti mūsų solidarumu bei užuojauta. Maloniai Jūsų prašau išvežtųjų giminėms perduoti mūsų jausmus ir užuojautą. Matęs tiek daug žmogiško skausmo, aš galiu suprasti skaudų likimą tūkstančių tų, kurie mirė iš bado ir nežmoniško traktavimo. Vienintelė paguoda, yra tai, kad jie yra kankiniai už savo tikėjimą ir, be abejo, yra mūsų Dangiškojo Tėvo prieglobstyje.

„Užtikrindamas mūsų maldas

REMKIME TAUTOS FONDA

Tik nuo mūsų priklauso, ar būsime girdimi laisvajame pasaulyje.

Nepamirškime LIETUVOS LAISVĖS IŽDO, pagerbdami artimuosius, įamžindami jų atmintį ar tvarkydami savo palikimų reikalus.

Aukodami TAUTOS FONDUI, paremsite ELTA biuletenių leidimą 6 kalbomis ir informacijos apie tikrą padėtį ok. Lietuvoj sklaidimą.

Visos aukos atleidžiamos nuo federalinių mokesčių.

TAUTOS FONDAS
LITHUANIAN NATIONAL FOUNDATION, INC.
P. O. Box 21073
Woodhaven, N.Y. 11421

DRAUGAS, trečiadienis, 1986 m. liepos mėn. 9 d.

5

ir dekodamas Jums bei Jūsų ir kitataučiams atsiverti mūsų tikinčiųjų bendruomenei už Jūsų tautos vargams.

paramą mūsų žmonėms jų reikaluose, maldos vienybėje pasilieku Jums pasišventęs Viespatyje vyskupas Vianney Fernando, Kandy, Sri Lanka“.

Šis epizodas rodo, kad krikščionybės dvasioje atsiverdami kitataučių vargams, sudarome progą

Tik didina blogi, jį plėsdamas vis;

Tik tas, kuris tvirtas, gal pasaulį kurt.

J. W. Goethe

A.†A.

JONUI JAGĖLAI

mirus, nuoširdžiai užjaučiame mūsų pradžios mokyklos mokytoją ONĄ JAGĖLIENĘ, dukteris DANUTĘ, JŪRATĘ, sūnų JONĄ ir jų šeimas.

Kr. Donelaičio Lituaništinų mokyklų Mokytojų taryba ir Tėvų komitetas

A.†A.

BRONISLAVAI STYRIENEI,

po ilgos ligos mirus Vokietijoje, jos vyrui, mūsų mielam bendradarbiui ANTANUI reiškiamė nuoširdžią užuojautą ir liūdimę kartū.

Religinės Šalpos Komitetas Clevelande

A.†A.

GIEDREI VAITIENEI

mirus, reiškiamė gilią užuojautą jos vyrui RAMOJUI VAIČIUI, sūniui TOMUI bei giminėms ir kartu liūdimė.

Jonas ir Dana Bilėnai

GAIDAS – DAIMID

EUDEIKIS

TRYS MODERNIŠKOS KOPLYČIOS PATARNAUJA IR CHICAGOS PRIEMIESČIUOSE

4330-34 S. California Avenue

Telefonai – 523-0440 ir 523-9852

4605-07 South Hermitage Avenue

Telefonas – 927-1741-1

4348 S. California Avenue

Telefonas – 523-0440

PETKUS

MARQUETTE FUNERAL HOME TĖVAS IR SŪNUS

2533 West 71 St., Chicago

Telefonas – 476-2345

1410 So. 56th Av., Cicero

Telefonas – 863-2108

STEPONAS C. LACK ir SŪNUS LACKAWICZ

LAIDOTUVIŲ DIREKTORIAI

2424 West 69th Street – Tel. RE 7-1213

11028 Southwest Hwy., Palos Hills, Illinois

Tel. – 974-4410

VASAITIS – BUTKUS

LAIDOTUVIŲ DIREKTORIAI

1446 South 50th Avenue

Cicero, Illinois

Telefonas – 652-1003

APLINK MUS

x Pasirengimas „Draugo“ gegužinei, kuri bus liepos 20 d. prie „Draugo“ patalpų, eina visu spartumu. Pirmimoms laimėjimams dovanos, rengiami skanūs pietūs. Bus taip pat visokių įvairenybių, o „Draugo“ administracijoje bus galima atlikti įvairius reikalus — įsigyti tautinių dirbinių, lievųjų knygų, susimokėti prenumeratos mokesčių. Renginių komitetas laukia visų lietuvių iš Chicago ir iš toliau.

x Audrius Regis, „Draugo“ redaktorės Irenos ir Algio Regių jauniausias sūnus, dirbęs Amerikos Balse Washington, D.C., atvyko aplankyti savo tėvų Chicagoje. Ta proga susitikio su savo draugais ir artimaisiais. Vidury savaitės grįžta atgal į savo darbą Washington, D.C.

x Ateitininkų Jubiliejinėje stovykloje tema „Ateitininkas — lietuviškos visuomenės narys“ kalbės šie simpoziumo dalyviai: J. Kojelis, G. Grušas ir O. Barškėytė. Jubiliejinė stovykla bus Dainavoje rugpjūčio 10-14 dienomis.

x Vytautas Bikulčius, gyvenęs su šeima Sunnyvale, Calif., atvyko į Cicero, Ill., aplankyti savo ir žmonos tėvų, brolių ir gimičių. Jis su žmona Ona (Kreivėnaitė) auginą du sūnus ir dukrą.

x Marija Markevičius, So. Omaha, Nebraska, mūsų rėmėja, pratesė prenumeratą su 22 dol. auka. M. Markevičių įrašome į garbės prenumeratorių sąrašą, o už rėmimą savos spaudos labai dėkojame.

x Dr. S. Jankus, Golconda, Ill., dr. A.C. Matulis, Detroit, Mich., dr. Bronius Nemickas, Maspeth, N.Y., gražino laimėjimų šakneles ir kiekvienas pridėjo po 10 dol. auką. Nuširdus aciū už rėmimą lietuviško žodžio.

x Advokatas Vytenis Lietuvninkas, Attorney at Law, 2501 W. 69th St., Chicago, Ill., mūsų rėmėjas, gražino laimėjimų šakneles su 25 dol. auka lietuviškos spaudos paramai. Labai aciū.

x Dail. Petras Aleksa, Adelė Žemaitis, Stasys Povilaitis, Kazimieras Beiga, Juozas Briedis, S. Ruibis, J. Paulėnas, Petras Jokubka iš Chicago visi gražino laimėjimų šakneles ir kiekvienas pridėjo po 10 dol. auką. Labai dėkojame.

x Audronės Veitaitės ir Lino Lececko sutuoktuvės bus liepos 26 d. Sv. Antano parapijos bažnyčioje Cicero. Vestuvinės vaišės bus Lietuvių Tautiniuose namuose Chicagoje.

x Laima Šulaitytė-Day ir John Lapinski, abu iš Chicago, laimėjo po 200 dol. premijas už SLA organizacijos paskelbtą konkursinį rašinį jaunimui.

x Vasario 16 d. gimnazijos statyba pamažu eina prie galo. Įsijungusieji į statybos vaju prašomi aukas siųsti: Mrs. J. Biskis, P.O. Box 911, Evanston, Ill. 60204. Vienintelė lietuvių laisva gimnazija turi būti visų bendras rūpestis.

x „Elta“, Information Bulletin, liepos 7 d., išėjo iš spaudos. Šiame numeryje yra informacijų anglų kalba apie Berno konferenciją, Černobilio tragediją ir Lietuvą, Sovietų — Amerikos konferenciją Latvijoje. Taip pat yra ištrauka iš atviro laiško sąžinės kalinio Liudviko Simučio ir kt.

x Bronius Kviklys, Chicago, Ill., daugelio knygų autorius, atsiuntė 10 dol. auką ir gražino laimėjimų šakneles. Taip pat po 10 dol. atsiuntė už kalėdines korteles ir kalendorių L. ir R. Vacbergas, Algirdas Aglinskis, Chicago, Ill., V. Giedraitis, Willowick, Ohio, ir Regina Pikūnienė, Warren, Mich. Labai dėkojame.

x Jurgis ir Regina Mikaila, Seminole, Fla., mūsų garbės prenumeratoriai, pratesdami „Draugo“ prenumeratą, vėl pridėjo 27 dol. auką. J. ir A. Mikailai ir toliau laikome garbės prenumeratorių sąrašą, o už mielą paramą labai dėkojame.

x Lidija Petravičienė, Chicago, Ill., suprasdama lietuviškos spaudos sunkumus, atsiuntė 20 dol. auką ir kartu pratesė prenumeratą. J. Petravičienė skelbiame garbės prenumeratorių sąrašą, o už rėmimą savos spaudos labai dėkojame.

x E. Baltrušaitienė, Chicago, Ill., mūsų rėmėja, pratesė prenumeratą su 22 dol. auka. E. Baltrušaitienė įrašome į garbės prenumeratorių sąrašą, o už rėmimą savos spaudos labai dėkojame.

x Marija Jasiulevičius, Cicero, Ill., pratesė prenumeratą 1986 metams su 15 dol. auka. Po 12 dol. atsiuntė: A. Kinduryas, Gulfport, Fla., Adolfas Kamarauskas, Surfside, Fla., Mary F. Kinčius, Chicago, Ill. Visiems tariame nuširdų aciū.

x „Draugo“ gegužinės renginių komiteto nariai laimėjimams fantus mielai priims ir net iš jų namų juos pasiims, tik paskambinkite: **Marquette Parke — 925-6193, Brighton Parke — 847-5840, Cicero — 652-4410** (pr.)

x Lietuvių prekybos rūmai kviečia visus narius ir plačią visuomenę į antrąją metinę gegužinę (pikniką) sekmadienį, liepos 13 d. 11 val. ryto Skripkų sodyboje, 143 gatvė ir Creme Rd. (143 gatvė ir vakarus pravažiavus Old Oak Country Club ir Dixon Rd., sekantis posūkis į dešinę — Creme Rd.) Autobusai išvyksta nuo Marquette Parko bažnyčios. Autobuso rezervacijos skambinti Bruno Klemkai 424-3810. Kvietiamo visus linksmai praleisti popietę. Programoje: įvairūs žaidimai ir laimėjimai, skanus lietuviškas maistas bei gėrimai. (pr.)

ADVOKATAS ALGIRDAS R. OSTIS 1000 Jorie Blvd., Suite 364 Oak Brook, IL 60521
Tel. Of. 325-3157
Tel. Rez. 325-6582
Valandos pagal susitarimą

x Sv. Kryžiaus ligoninė turės „karštąją“ liniją alkoholikams, kurie turi problemų su gėrimu. Reikės paskambinti 471-7312 nuo pirmadienio iki ketvirtadienio tarp 8 val. ryto ir 5:30 val. p.p.

x Patikslinimas. „Draugo“ liepos 8 d. laidoje 4 psl. yra sumaišytos parastės po nuotraukomis. Turi būti sukeistos nuotraukos — abi iš Bristolio, R.I.

x Aleksandras Atutis, Pleasant Hill, Cal., Ona Bakaitis, A. Augaitis, Chicago, Ill., gražino laimėjimų šakneles su 15 dol. aukomis. Nuširdus aciū.

x Dr. A. Laucis, Mt. Olive, Ill., R. Grigaliūnas, Forest Park, Ill., gražino laimėjimų šakneles ir kiekvienas pridėjo po 10 dol. auką. Nuširdus aciū.

x Kazys Gudėnas, Medford Lakes, N.J., parėmė dienraštį 22 dol. auka ir pratesė prenumeratą 1986 metams. K. Gudėnų skelbiame garbės prenumeratorium, o už paramą nuširdus aciū.

x Leonardas Laukaitis, Livonia, Mich., lietuviško žodžio rėmėjas, pratesė „Draugo“ prenumeratą su 27 dol. auka. L. Laukaitį skelbiame garbės prenumeratorium, o už mielą auką nuširdus aciū.

x Juozas Tamošiūnas, Toronto, Ont., Kanada, pratesdamas „Draugo“ prenumeratą pridėjo visą šimtą jo paramai. J. Tamošiūnų įrašome į garbės prenumeratorių sąrašą, o už auką tariame nuširdų aciū.

x Kostas Varekojis, Česlovas Ramanuskas, G. Viskanta, visi iš Chicago, Jonas Pipiras, Worcester, Mass., pratesdami „Draugo“ prenumeratą, kiekvienas pridėjo po 17 dol. auką. Labai dėkojame už lietuviško žodžio rėmimą.

x Leonas Petronis, Dearborn Hts., gražino laimėjimų šakneles su čekiu ir prierašu: „Siunčiu 6 dol. už loterijos bilietus. Ir pridėtu 100 dol. naujų spaustuvės mašinų įsigijimui“. Labai didelis aciū mūsų mielam lietuviškos spaudos rėmėjui.

x P.A. Raulinaitis, Burbank, Cal., N. Tarulis, Oak Lawn, Ill., B.M. Gurėnas, Hayward, Wisc., Z. Balčiūnas, Cal., P. Kinderis, Chicago, Ill., Jurgis Miežaitis, Ormond Beach, Fla., Pet. Simanuskas, Hartford, Ct., Nina Liubinas, St. Petersburg Beach, Fla., atsiuntė po 10 dol. auką ir gražino laimėjimų šakneles. Labai dėkojame.

x L. Bacevičius, Hamilton, Kanada, J. Bacevičius, Toronto, Kanada, Roman Vabolis, Charlesbour, Que., Kanada, E. Zatorskis, Windsor, Kanada, Andrius Valeičius, Montreal, Kanada, P. Augaitis, Delhi, Kanada, G. Ciparis, Rodney, Kanada, A. Sekonis, Stayner, Kanada, Anthony Stulpinas, S. Pasadena, Fla., Juozas Kaklauskas, Cleveland, Ohio, Emilija Didžbalis, Waterbury, Conn., Jonas Vaičiulėnas, Worland, Wyoming, Aldona Mačys, Downers Grove, Ill., kiekvienas gražino laimėjimų šakneles su 10 dol. auka. Labai dėkojame.

x Balfio Beverly Shores skyriaus gegužinė atidėdama vėlesniam laikui. (pr.)

x Brighton Parko Lietuvių namų savininkų ketvirtasis festivalis įvyks tarp 43-cios ir 47-tos gatvės ir Western Blvd. liepos 12 d., šeštadienį, nuo 11 iki 11-tos v.v. ir sekmadienį, liepos 13 d., nuo 12-tos iki 9-tos v.v. Visi kviečiami festivaly dalyvauti. (sk.)

Redaguoja J. Placas. Medžiaga siūsti: 3206 W. 65th Place, Chicago, IL 60629

„Tevynės ZVAIGŽDUTĖ“

Išleistas Lietuvių Mokytojų Sąjungos Chicago skyriaus

Vasaros džiaugsmas

Piešė Kristina

VORAS

Oi tu, vore, vore, Ką tu čia veiki? Kodėl kambarėly Tinklės kabini? Aš tavęs nenoriu, Nei tavo tinklų, Geriau tu išei ki iš mano namų.

Jei tu neklusysi Geruoju manęs, Tai paėmęs sluotą Išvysiu Tave.

M. Markevičius

PELIŲ ŽINIOS

Pelės jau labai seniai gyvena su žmonėmis. Jos visur keliavo su žmonėmis per visą pasaulį.

Pelės priklauso graužikų šeimai, tai reiškia, kad jos turi labai aštrius dantis. Žmonės kartais sumaišo pelę su žiurke. Didžiausias skirtumas yra tame, kad pelė yra daug mažesnė ir nesveria taip daug, kaip žiurkė.

Pelės ėda mažus grūdus. Iš tų grūdų pelės gauna daug skysčio, todėl pelės gali ilgai gyventi be vandens. Pelių prisiveisė visame pasaulyje. Jos gerai moka išsilaikyti.

Žinote, kodėl pelės nepasimeta? Todėl, kad pelių tėvų uodegos turi ypatingą kvapą, uodegų apacioje yra tas kvapas, kurį visos pelės gali užuosti.

Gytis Vygantas, Dariaus Girėno lit. m-los mokinys.

JEI VYRAI DUOTŲ PROGOS

Aš galvoju, kad moterys galėtų būti didvyrėmis, bet vyrai joms neduoda progos. Moterys galėtų būti prezidentėmis. Pora moterų jau buvo erdvėse. Jeigu visi moterims duotų progą, gal būtų daugiau moterų aukštuose posteose.

Dana Rugienytė, („Didvyrių dienos“ Dainavoje).

Knyga „Nuo devynių iki pirmos“ vaizduoja mergaitę, rašančią dienoraštį. Rašytoja Nijolė Jankutė norėjo parodyti, kaip ta mergaitė gyvena, galvoje ir kas atsitiko gyvenime.

Rita pradėjo savo dienoraštį 1964 m. spalio 11 dieną, pabaigė 1970 m. gruodžio 14 d. Dienoraštį pradėjo rašyti būdama trylikos metų amžiaus. Kai baigė pradžios mokyklą, toliau tęsė mokslą „Teresa de Avila“ mergaičių gimnazijoje. Ten ji sutiko mergaitę Lią — negrę. Jos susidraugavo. Lia papasakojo, kad ji planuoja mokyti atsilikusius vaikus.

Ritos brolis Rimas vėliau įsimylėjo Lią. Kai kuriems žmonėms nepatiko, kad baltasis įsimylėjo negrę. Rimas, važiuodamas mašina su Lia, buvo nušautas. Pagauti žudikai aiškino, kad jie visai jų nepažino.

Mano manymu, knyga nelabai realistiškas. Ritos gyvenimas beveik be klaidų. Jos brolio nušovimas irgi nerealistiškas. Knyga nebloga, bet man nelabai patiko.

Sabina Markvaldaitė, Marquette Parko lit. m-los 8 sk. mokinė.

LAIKAS

Laikas yra labai brangus. Žmogus turi labai daug padaryti per savo gyvenimą, t.y. per jam duotą laiką šiame pasaulyje.

Niekas neturėtų sakyti: „Aš neturėjau laiko“. Reikia visiems dalykams surasti laiko, pavyzdžiui, pamokoms, skautams, ateitininkams, „Grandinėlei“ ir lietuviškai mokyklai. Kai žmonės sako neturį laiko, jie netiesiogiai kalba, norėdami gali surasti.

Kartoju, laikas yra labai brangus, todėl mes turime jį gerai sunaudoti, neleisti jam prabėgti nenaudingai.

Rimas Biliūnas, Clevelando Sv. Kazimiero lit. m-los 10 sk. mokinys.

Jonas Minelga

LIETUVOS MIŠKE

Ten, kur baigias laukai, Šlama, gaudžia miškai. Kai naktis — Pilnatis, Staugia plėšrūs vilkai.

Ten stirenlė baili Ir laputė žvali.

Kiškučius Pilkučius Slepia karklai žali.

Briedis puošias ragais, Kiaunė ūsais ilgais. Tik šernai Amžinai Kriuksi, skundžias vargais.

TVORA

— Bėk, Marita! Kaip vėžlys eini. Negalėsime žiūrėti videos!

— Na, kas tie videos? — tarė Marita. Jeigu taip skubi, tai eikim per šitą kiemą. Tuoj būsim prie namų.

Jos stabelėjo prie namo, bet iš tikrųjų ten buvo garažas, nes jos ėjo užpakaline gatvele. Kieme augo medis, namas atrodė toks paprastas, Vartus rado praverčius, tai merginos ėjo į vidų.

— Jėzau! — staiga sušuko abi.

Kieme nebuvo nei namo, nei garažo, nei medžio. Buvo tik žolė ir balta, balta aukšta tvora. Ji buvo gal apie 10 pėdų aukščio ir nepermatoma.

Marita tik stovėjo išplėstom akim, o Alisa ėjo pagal tvorą, ieškodama durų arba vartų. Po kelių minučių ji ramiai tarė:

— Dieve, gelbėk, — o tada sušuko. — Marita, nėra durų, nėra vartų. Mes čia mirsim!

— Šėš... — pasakė Marita. — Ką girdi?

— Ką girdži? — sušuko Alisa. — Negirdži nieko. Na, girdži... šunis.

Per kelias sekundes merginos užlipo ant tvoros viršaus ir ten tupėjo.

Žiūrėk! — tarė Alisa. — Tik pasižiūrėk aplinkui.

Aplinkui nieko nebuvo, tik milijonas baltų tvorų, žolė ir mėlynas dangus. Toli šiaurėje buvo matyti toks aukštas kalnas, violetinės spalvos. Apie tą kalną buvo debesys, o iš to debesio lindo žaibai: didžiuliai, baisūs žaibai. Buvo visai tylu. Šunės nustojo loti, griautinio nebuvo girdėti. Visai nieko.

— Spooky... — ištarė Marita.

Staiga merginos pasižiūrėjo viena į kitą: šunės vėl pradėjo loti, lyg ir arčiau. Bet nieko nebuvo matyti. Tie nematomi šunės lojo, urzgė, kaukė, bet nebuvo nieko matyti...

Ir vėl viskas nutilo. Buvo per tylu.

Žaibas perkirto dangų, o su griautiniu pasigirdo balsas:

— Aš jums duodu 30 sekundžių iš čia išeiti, arba paleisi tuos šunis, Jie labai alkani...

— Kokie šunės? Kas čia šneka? Mes nematome jokių šunų! — klykė Alisa.

— Spooooky... — pamažu ištarė Marita.

— Tylek tu, oragalve! — sušuko Alisa.

Šunės vėl lojo. Jie urzgė, lojo ir kaukė, jie daužėsi į tvorą.

Tvora virpėjo, griautinis dundėjo, balsas juokėsi ir juokėsi lyg kerštinga būtybė...

Kaip baigėsi pasaka? Galite pasirinkti pabaigą:

a) šunės suėdė mergaites; b) Alisa ir Marita suvalgė šunis;

c) šunės suėdė piktą poną (balną); d) piktas ponas suvalgė šunis, mergaites ir net violetinį kalną... e) bus tęsinys šitame numeryje.

Rasa Putriūtė, 6 kl. Kr. Donelaičio lit. m-la.

KAIMO MOKYKLOJE

Rusų okupuotos Lietuvos kaimo pradžios mokykloje kartą vienas mokinys dvi dienas neatėjo į pamokas.

Kai trečią dieną mokinys atėjo, mokytojas klausia: — Kodėl dvi dienas praleidai pamokas?

— Mama iškalbė kelnes. Kol išdžiūvo, kol sulopė, taip ir praėjo diena, — vaikas pasiaiškino.

— Tai viena diena. O tu nebuvai dvi dienas? — Vėl klausia mokytojas.

— Antrą dieną aš buvau atėjęs į mokyklą.

— Bet klasėje nebuvai, kaip tai atsitiko?

— Mat, aš pamačiau kieme padžiautas mokytojo kelnes, pagalvoju, kad pamokų nebūs ir parėjau namo.

TRYS VĖLĖS, ZVAIGŽDĖ, MĖNULIS

(Konkursinis tęsinys)

— Grįžk atgal, dirbk geležinį tiltą virš tos upės, prie kurios gyveni. Atvažiuos pati mergaitė pas tave, tiktai saugok tris naktis. Kai privažiuos, paklausk: „Kas čia važiuoja?“ Atsakyk: „Mergaitė“. O tu tai mergaitę pasakyk: „Ar susiysi siulę be lopų, ar užlopysi lopą be lopų, ar sugausi tris vėles keliu einančias?“ Kuri sutiks tai padaryti, su ta apsisvesk.

Karalaitis pastatė tokį tiltą ir vartus padarė. Pirmą naktį keturias arkliais atvažiavo mergaitė. Kai privažiavo prie karalaitio, tas liepė jai sustabdyti arklis. Karalaitis ją paklausė taip, kaip senelis sakė. Ji taip pat atsakė, kaip senelis sakė. Kai viskas buvo pasakyta, karalaitis tarė:

— Jei taip padarysi, tai būsi mano žmona.

— Aš negaliu taip padaryti, — atsakė mergaitė.

Antrą naktį atvažiavo antra mergaitė šešiais arkliais. Privažiavo prie karalaitio, sustabdė arklis ir ją tuos pačius klausimus paklausė. Ji taip pat atsakė, kaip pirmoji.

Taip ir nesutiko karalaitis su ją apsisvesti.

(Bus daugiau)

Žodžiai, kuriuos reikės paaiškinti ir po sakinį parašyti: 1) Tiltas, 2) saugoti, 3) susiūti, 4) siulė, 5) užlopinti, 6) lopas, 7) sugauti, 8) sustabdyti, 9) žmona, 10) apsisvesti.

Kad užaugusi mergaitė greitai ištekėtų, po gimimo pirmą kartą numaudžius, vandenį reikia išlieti dvišakių medžių tarpan. (Plateliai).

